

Etterlysning

7.000 brannsupportere
sporløst forsvunnet!
Sist sett på Brann Stadion 23. juli

Brann Supporter Team

Den 12. Mann

Den 12. mann er Brann Supporter Teams medlemsblad. Det utkommer 4 ganger i året, og sendes gratis til medlemmene. Alt som skrives i bladet står for artikkelforfatter og redaksjonens regning, og dersom noen ønsker å kommentere deler av innholdet, kan de henvende seg til redaksjonen.

Redaksjonen:

Tor Henrik von der Ohe
Per Arne Flatberg
Åshild Samnøy
Åse Norunn Oen
Agnethe Karlsen
Redaksjonsarbeidet avsluttet
8. oktober 2000.

Adresse:

Den 12. mann
Brann Supporter Team
Postboks 870 – Sentrum
5807 Bergen

BST Nord:

Arve Solvi Paulsen
Epost: arvepaul@online.no

BST Syd:

Kristiansand: Ronny Turøy
tlf: :91713195.
e-post: ronny-tu@online.no

Stavanger: Sveinung Gulestøl
tlf: 51744124
e-post: sveinung72@hotmail.com

BST Øst:

Web: <http://www.bst.no/lokal/>

Arbeidsoppgavene i BST:

Personene i styret i Brann Supporter Team har fått ansvaret for hver sine komiteer, som er opprettet i løpet av våren. Dette er komiteene, og ansvarlige for disse:

Leder:	Rune Bakervik
Nestleder:	Kristian Skogedal
Økonomi:	Svein Hopland
Sekretær:	Kjell Morten Hjartøy
Effekter:	Ragnhild Fyllingen
Turopplegg:	Helge Sanden
TIFO:	Erlend Fikse
Tur/arrangement:	Bjarte Hjartøy
Info og IT:	Per Arne Flatberg Thorleif Steffensen

Brann Supporter Team

Postboks 870 – Sentrum
5807 Bergen
Epost: bst@bst.no
URL: <http://www.bst.no/>
Telefon: 55 96 23 35. Fax: 55 96 24 37

Innhold

Side 3:	Leder
Side 4:	Tor Thodesen: I skyggen av Teitur
Side 8:	Svante: Den fødte kaptein
Side 11:	Brann i Europa: Historien
Side 15:	Brann i Europa: I østerled – Reisebrev fra Liepaja
Side 16:	Brann i Europa: Fire gjøkur og en Sveitserost – Reisebrev fra Zürich
Side 17:	Erlend-poster
Side 18:	Norges beste og verste ståtribuner
Side 20:	Midtsideposter: Alex Valencia
Side 22:	Frå trenarbenk til supportertribune
Side 24:	Thorstein-poster
Side 25:	Brann 2 til andre?
Side 26:	Herr og Fru Brann
Side 29:	Familiedag på Stadion
Side 30:	Internettgjengen
Side 32:	Synger når vi vinner!
Side 34:	Alt for Norge!
Side 35:	7.000 tilskuere sporløst forsvunnet
Side 36:	Effekter
Side 37:	den 13. mann
Side 38:	BST Lokal
Side 39:	Info fra BST
Side 40:	Den store avslutningsfesten

Brannbutikken

Markeveien 11
5012 Bergen.

Telefon: 55 96 23 35.
Fax: 55 96 24 37

Litt av noen typer

Dette nummeret av den 12. Mann kunne fort blitt en reprise av det tilsvarende nummeret i 1998. Det skulle vært det store jubelnummeret med alt om Branns fremtid i Europa, og feiringen av det sikre sølv. Slik ser det ikke ut til å gå. Derfor syter vi litt. Forskjellen i forhold til den gang da er at det ikke er noen opplagte skyteskiver. Vi har fortsatt tillit til Teitur. Vi solgte ikke noen hjemmefordel, og det er fornuftige forklaringer på det meste. Likevel sitter de fleste av oss igjen og er litt motløse. Jeg tror det skyldes sesongstarten. Vi tåler rett og slett ikke at laget spiller bra og innfrir over tid. Fallhøyden for oss blir så stor at vi rett og slett ikke orker. De fleste av oss har stålsatt oss med pessimisme, og regner det som selvsagt at alt går i dass. Likevel lar vi oss lure - gang etter gang. Først

av en strålende vår, som gikk over til det gamle vanlige. Når pessimismen hadde fått godt tak igjen, tok vi likevel litt av mot Basel. 4-1 til pause måtte da være umulig å rote bort. Feiringen var planlagt, men hva skjer? Jo da, vi roter det vekk. Historien om Brann. Men nå er det høst, og vi kan allerede begynne å snakke om neste år. Da får vi et kanonlag, og igjen tar vi seriegull - ikke bare av prinsipp denne gang. Jeg har tro på det vi holder på med, jeg. Neste år... Vi har ellers forlovet oss når det gjelder antall nummer i år. Dette blir årets nest siste den 12. Mann. Det siste blir imidlertid et durabelig dobbeltnummer på rundt 70 sider. Ute i god tid før jul.

Ikke i år heller!

I skrivende stund ligger Brann på 4. plass, med gode sjanser til å ta sølv, som igjen gir rett til Champions League kvalifisering. Egentlig ikke så verst, i hvert fall ikke hvis vi oppnår denne andre plassen. Men vi kan likegodt ende på en sjetteplass, og vi er allerede slått ut av den hjemlige cupen. Utrolig nok klar te man også å rote vekk videre avansement i europacupen.

Heller ikke i år har vi vist at vi er voksne nok til å ta kampen opp mot gromguttene fra midtnorge. Selv om dette ikke er overraskende for de fleste realister, må jeg innrømme at jeg foreløpig er skuffet over årets sesong.

For første gang på lenge har vi fått et trenersteam og en ledelse som turde gå offensivt ut før sesongstart. Man gikk offensivt ut og bekjentgjorde sine ambisjoner; man var faktisk med for å vinne! – en selvfølge kanskje, men også totalt motsatt av det som har vært vanlig i de senere sesonger. Starten var riktig bra, vi ledet til og med serien. Brann vartet opp med festfotball og tilskuerne strømmet til staddaen. Men så skjedde dessverre det som i alle år har vært typisk for Sportsklubben; når man endelig har sjansen til å trygge tabelltoppen, går man hen og taper 7-1 for hobbyklubben til Steen-Jensen. Så jævlig typisk! Spillerne fremstår som en gjeng med tafatte tapere, ute stand til å

vinne en eneste ball, uten vilje til å jobbe, uten en eneste spiller som kan stikke fingeren i jorden og ta tak når det trengs. Hvorfor skal dette være nødvendig hvert eneste år?

Alle som har fulgt Brann noen år vet jo hvor skoen trykker, vi vet hva som skal til for å bli stabilt gode. Like sikkert som vi vet at Brann kommer til å tape mot lagene nordfra, og klovne seg ut mot lag som Bryne. Vi vet alle at det gjør vondt i kroppen å møte Tromsø på Alfheim.

Det jeg etterhvert finner ganske så utrolig er at spillerne selv ikke etterhvert har begynt å skjønne hva som skjer. Nei da, her vinner man noen kamper, så tror man tydelig at resten går seg selv. Våkn opp! Det finnes ingen trylleformel, hardt arbeid er det eneste som gir resultater. Det må da være mulig å få kommunisert dette til spillergruppen, og selvsagt må det få konsekvenser når man fra ledelseshold går ut og lover offensiv og underholdende fotball, og man får servert kamper som mot Bryne. Snakk om å føre publikum bak lyset.

Men nesten like sikkert som at spillerne skjønner ut Brann og Bergen med tåpelige tap, så gnistrer de også når de har alle odds mot seg, f.eks. den skandaløse omkampen mot Molde, og ikke minst den heltemodige innsatsen man la til grunn mot Vålerengen. Det er ikke sikkert vi får høre så mye fra

spillere som Kjetil Nordland og Morten Kolseth i fremtiden, men for en stakket stund var de i mine øyne helter av Bergen. Det er bare så utrolig trist at det må et utdatert NFF til for å tenne gnisten og kampgløden. Men som sagt, før man innser at man faktisk må jobbe hardt i hver eneste kamp, kommer nok ikke Brann til reelt å kunne ta opp kampen mot hele Norges rbk.

Aabrekk tilbake

Så har endelig pressen funnet ut at permisjonen til Harald Aabrekk er på vei til å gå ut, og man lurer sterkt på hvordan man fra Brannhold skal takle den delikate situasjonen dette bringer med seg.

Forhåpentligvis har man fra ledelseshold i Sportsklubben allerede gått noen runder med denne saken. Spennende å se hvilken løsning man ender opp med. For min del har jeg ikke noe problem med å ønske Aabrekk velkommen tilbake, jeg har bare positive ting å si om bonden fra Eid. Å beholde en slik respektert og ressurssterk person innad i klubben vil være en styrke.

Kan hans kunnskaper komplementere Teitur og Tors, vil Brann stille sterkt til neste år. Men det krever nok at noen hver er villig til å tilpasse seg på en del områder. En ting er sikkert; det må ikke herske noen som helst tvil om at Brann er klubben i Harald Aabrekk sitt hjerte.

Dugnadsånden som forsvant

Innad i styret i BST går ting sin vante gang, og selv om vi har ansatt en person til å drive Brannbutikken, er vi fortsatt en dugnadsdrevet organisasjon. Og som alle andre organisasjoner av samme type er vi avhengig av at medlemmene stiller til innsats. En stor takk til de som alltid stiller opp, og en stor refs til de av dere som bare krever og ikke er villige til å ta et tak selv. Vi som sitter i styret trives godt med den jobben vi skal gjøre, men vi har denne sesongen følt at vi står veldig alene. Resultatet blir gjerne at man sliter seg fort ut, og på sikt kan dette føre til at det blir vanskelig å finne personer som er villige til å ta på seg styreverv.

Alle medlemmene har noe man kan bidra med, og mitt håp er at dette kan fungere som en vekker, slik at den gode gamle Gerhardsenånden kan returnere til BST.

Våkn opp, spillere, og kjemp for Bergen og Brann. Foto: Per Arne Flatberg

Tor lever i skyggen av Teitur, og får ikke mye av æren for det Brann gjør. Hvor viktig han er, vet bare Teitur, spillerne og Branns sportslige ledelse for øvrig. Foto: Per Arne Flatberg

I skyggen av Teitur

Det første man legger merke til med Tor Thodesen er at han er ung. Selv om han har arbeidet som keeper- og assistenttrener for elitelag i over 10 år, er han bare 34 år gammel. Det andre man legger merke til er at han er en mann som sier det han mener, som godt kan være noe helt annet enn det man forventer. Det tredje man legger merke til med Branns assistenttrener Tor Thodesen er at han er en hyggelig fyr. Svært hyggelig.

den 12. Mann møter Tor dagen før hjemmekampen mot Basel. Han er avslappet selv om spenningen ligger under huden, og konen Lillian har bursdag samme dag. Allikevel har han tatt seg tid til å møte oss en stund. Tor er lutrer velvilje.

Vi sitter på trenerkontoret på Stadion. Tor forteller om hvordan han ble

fotballtrener i Oslo og den kronglete veien til Brann og Bergen. – Jeg holdt på med hovedfag på Idrettshøgskolen i Oslo, og var med i Fotballforbundets utdanningskomite da Andreas Morrisback anbefalte meg som keepertrener for Lyn, hvor Einar Rossbach sto i mål. En stor utfordring for meg. Hovedfagsoppgaven min

handlet om keeperes igangsetting av spillet og effekten av dette. Å arbeide med en toppkeeper som Einar Rossbach var selvsagt veldig spennende. I 1991 kom Teitur til Lyn, og vi fant tonen veldig raskt. Vi arbeidet med et veldig bra lag, som kunne nådd langt med Teitur, men klubben var neppe klar for forandringene det innebar. Teitur er

en trener som stiller store krav til alle, og da mange av "stjernene" i Lyn ville ha spesialbehandling, turde ikke styret i Lyn fortsette med Teitur. Ny trener ble Bjarne Rønning, som la stor vekt på å tilpasse seg hver enkelt spiller. I Lyn fungerte ikke det i det hele tatt, og for meg som var keepertrener var det veldig frustrerende.

Vålerengen

Det var en befrielse å komme til Vålerengen i 1995. Lyn var på alle måter en sosseklubb, og det var deilig å komme til en klubb hvor både spillere og andre kunne være seg selv i mye større grad. Det ga et mye bedre miljø.

Tor Thodesen

Født 03.03.66, Tønsberg

Trenerutdannelse:

Trener 3/D-trener NFF, Diplomtrener NOK/Olympiatoppen. Medlem av Norsk Fotballtrenerforening (NFT)

Trenererfaring:

Hovedtrener:

Norges Toppidrettsgymnas (NTG), Asker SKK Damer, Estland U/18-landslag

Assistent trener

FC Flora Tallinn (EST) og Estland A-landslag, SK Brann

Keepertrener:

SFK Lyn, Vålerenga IF

Meritter som trener:

- Cupfinalist med Asker SKK Damer 1993
- Bronse i Polygramserien med Asker SKK 1993
- Cupfinalist med SFK Lyn 1994
- Opprykk til Tippeligaen med Vålerenga IF 1997
- Cupmester med Vålerenga IF 1997
- Kvartfinalist i UEFA Cupvinner Cup med Vålerenga IF 1998
- Bronse i Eliteserien i Estland med FC Flora Tallinn 1999

Spillererfaring:

Teie IF, Nøtterøy IF, Ready, Bygdø BK, FC Kuresare (EST), Kalandseid

VIF er en fargerik klubb, og er sammen med Brann den mest spennende plassen å arbeide i Norge. Samtidig var det vanvittig turbulens rundt klubben. På et tidspunkt var det svært usikkert om vi kom til å ha en klubb i det hele tatt.

– Da Teitur ville ha meg til Estland i 1998 var det rett tid for meg. Jeg var klar for nye utfordringer, og å arbeide med Teitur er veldig attraktivt. Jeg angreir ikke på oppholdet i Tallin, selv om det var litt kaotisk økonomisk sett. De første fire månedene var vi på Kypros med følge hvor alt var inkludert, og jeg tenkte ikke så mye på at jeg ikke hadde fått en krone i lønn. Da vi kom tilbake til Tallinn måtte jeg sette hardt mot hardt, og det ble mye rabalder.

Fotballmessig var den estiske ligaen lite spennende. Det var få tilskuere og fotball er en liten sport i Estland hvor basketball er helt dominerende. Men det var veldig spennende å arbeide med landslaget i en EM-kvalifisering. Det ga virkelig mersmak, sier den sympatiske assistenttreneren.

Ikke Drillos mann

Tor Thodesen står for en spillestil som er dramatisk annerledes enn det hans samtidige står for. Tor har gått "Drilloskolen" hvor Egil Roger Olsen

utdannet trenere ut fra sin filosofi. Allikevel ble han helt annerledes. – Drillos stil har aldri apellert til meg. Jeg har vært på svært mange landskamper, og stort sett gått hjem med en flau smak. Jeg gleder meg over at Norge vinner, men for meg er det ikke likegyldig hvordan det skjer. Jeg synes spillestilen de norske landslagene står for er kjedelig og lite spennende. Det er en veldig defensiv tankegang som ligger bak, og det er ikke noe for meg. Det både Teitur og jeg står for er en offensiv

tankegang hvor det skal være lov å gjøre feil. Vi tror at vi må prøve å spille slik vi

mener fotball skal spilles, uansett. Samtidig er det selvsagt vanskelig å diskutere med resultatene den "norske" spillestilen har oppnådd. Det er selvsagt vanskelig å argumentere mot spillestilen til kvinnelandslaget når de faktisk tar OL-gull. Men selvsagt er jeg kritisk til et lag som kan spille en hel kamp uten å skape en eneste målsjanse som de gjorde i semifinalen mot Tyskland, sier han.

Tor er ydmyk overfor kritikk, og involverer seg gjerne og ofte i debatter om fotballen, men han synes diskusjonen innimellom blir for dum. – Når Bergens Tidende hevder at Magnus sin tabbe mot Moss skyldes spillestilen vår, blir det for dumt, sier han.

Vi begynner å diskutere spillerkjøp med bakgrunn i kjøpet av Jøkke Walltin.

Uten å si det med rene ord, lar Tor det skinne gjennom at Walltin er mannen som skal ta over den dagen Svante forsvinner. – Jøkke er en spiller supporterne våre vil elske, sier Tor med overbevisning. Han er en hardt kjempende midtbanespiller, som vi ikke har tenkt å bruke som back. Etter vår mening passer han aller best som sentral ballvinnende midtbanespiller. Men i og med at han har spilt rundt hundre eliteseriekamper som back, er det klart at vi også kan bruke ham på kantene.

Spillerne skal passe i roller

Teitur og Tors filosofi rundt spillerkjøp, er først og fremst å hente inn spillere til bestemte roller. – Selvsagt er enkeltspillerne med og former rollene,

men rollene våre er viktigst. Når vi spiller 4-4-2, er det viktig med spillere som har både offensive og defensive kvaliteter. Vi har ikke mange nok med Svantes defensive kvaliteter, og derfor er kjøpet av Jøkke viktig. Vi arbeider hele tiden med å ha et mest mulig komplett lag, og der hadde også Gunnar Aase passet godt inn, ihvertfall på kort sikt.

Unge spillere

Også Tor er smertelig klar over Branns pressede økonomi, og de begrensninger det legger på spillerkjøp. – Det er viktig å videreutvikle de unge spillerne vi har i klubben og nærområdet. Bergenserne er opptatt av lokale spillere, men det er dumt å ikke hente inn nye spillere fordi de ikke skarrer. Vi har konsentrert oss

Er du trener i Brann, må du finne deg i tunge stunder. Foto: Per Arne Flatberg

om å følge opp ungdommene i Branns andrelag, og har sett de aller fleste kampene til dette laget. For spillere i nærområdet har det helt klart vært en fordel i forhold til oss å få vist seg frem i denne avdelingen. Samtidig er det klart at snittalderen og lagets erfaring vil falle dramatisk etterhvert hvis vi over tid ikke har anledning til å hente inn etablerte spillere. Vi kan ikke fylle opp laget med bare ungdommer, selv om vi ønsker å gi de unge spillerne sjansen. I perioder i år har laget vært for uferent. Det er det ingen tvil om.

– Hvilke unge spillere vil vi få se mer til neste år?

– Alex kommer til å få stadig mer spilletid, og blir en viktig spiller for oss. Erlend og Azar har allerede slått gjennom på dette nivået, og vil være med. Jeg tror også at Marcus kan etablere seg på A-laget neste år. Av de mer ukjente spillerne vi har i U-lags troppen, tror jeg både Knut Walde og Per Mikkell Haldorsen kan ta steget opp til eliteserien neste år.

– Årets sesong har vært en berg- og dalbane både spille- og resultatmessig. Hva er årsaken til dette?

– Vi er tilbake i hverdagen nå, og vi er ikke overrasket over at det har gått tungt i perioder i sommer og høst. Vi hadde en vårsesong som var langt i overkant av hva vi hadde forventet. Først og fremst skyldes dette at vi hadde en enorm flyt helt fra januar av. Vi hadde et lag hvor sentrallinjen og alle lagdeler fungerte optimalt. I midtforsvaret utfylte Roy og Arne Vidar hverandre perfekt. På midtbanen var Svante og Hassan en fantastisk duo, og i angrep var Thorstein og Mons tippeligaens beste angrep. Alt i alt fikk vi i overkant betalt i vårsesongen, og det er ingen overraskelse at vi kommer ned på jorden etterhvert. Vi var og er sårbare for skader og karantener, og har blitt hardt presset i lange perioder i sommer og høst.

BST og Klanen

Tor har vært trener både i Vålerengen og Brann. Da er det naturlig å spørre ham om hva han synes om oss i forhold til Klanen.

– Klanen er definitivt større. I begynnelsen av min tid i VIF var de utrolig bra. Men da var de færre. På et tidspunkt ble det plutselig veldig trendy å flytte til Grünerløkka og ha bakgrunn fra Oslo Øst. Da ble det også sosialt akseptabelt i hele Oslo å holde med VIF. Dette svekket Klanen, som ble flere

“Husk at Rosenborg er et nokså godt lag. De har tross alt såvidt klart uavgjort to ganger mot oss i år!”

Tor Thodesen på telefon til svigerfar fra Skåne

men mye dårligere.

Tor forteller en historie fra en vinterturnering i Kongsvingerhallen. Klanen ble så mange at de måtte over på den andre siden av hallen for at tribunene skulle holde. – Jeg sto og varmet opp Tore Krogstad da, og hadde som vanlig på meg keeperhansker under oppvarmingen. På den tiden var Ivar Rønningen andreakeeper i VIF og hadde ikke fått mye spilletid. Når Klanen kommer over banen, stormer det en 13-14 åring bort til meg, kaster seg rundt halsen på meg og sier – Jeg håper du får sjansen snart, Ivar, for det har du fortjent. Det forteller også litt om utvanningen av Klanen.

Skuffet

– Branns supportergjeng gjør en fantastisk innsats, og ikke minst er jeg imponert og stolt over alle de som følger oss overalt fordi de elsker Brann. Dette er en enorm styrke for Brann. Samtidig må jeg si at jeg ble enormt skuffet over supporterernes oppførsel da Alex ble byttet ut mot Start. Supporterne våre jublet over at en av spillerne våre blir byttet ut, og det såret både Alex og oss, og er noe som aldri hadde skjedd fra Klanens side. Jeg har forståelse for at “tilskuerne” som går på kamp for å bli underholdt slenger drit til enkeltspillere eller laget. Men det stilles andre krav til dere som elsker Brann, og det er deres støtte eller mangel på støtte spillerne tar til seg. Dere som står og synger burde ihvertfall av ren egeninteresse støtte laget og spillerne hele tiden. Det er når spillerne gjør det dårlig at de mest av alt trenger støtte. Spesielt for unge og urutinerte spillere er dette utrolig viktig. Spillerne presterer bedre både som lag og enkeltvis hvis de får støtte fra dere.

Fotballforbundet

At Tor og Teitur har hatt sine feider med NFF er ingen hemmelighet, og Tor er drittlei av å prate om NFF. Han har ikke lyst til å prate om det, men bare rister på hodet over de tingene som har skjedd i år. – Tiden er overmoden for å skille ut toppfotballen fra breddeidretten. Jeg synes imidlertid det

bør være uaktuelt å danne en egen liga uten Forbundet. Det er viktig at det er tette bånd mellom topp- og breddefotball. Det er imidlertid helt klart at vi trenger en egen organisasjon innenfor NFF som driver toppfotballen. Det viser årets sesong med all mulig tydelighet. NFF klarer ikke å henge med i den profesjonaliseringen som har vært av fotballen ellers, og dette går ikke lenger. NFF må ned på jorden igjen, og delta i denne prosessen, ellers er jeg redd klubbene vil bryte helt ut, mener Tor.

Fikk hjelp av Klansmann

Med sin bakgrunn fra VIF er Tor kjent med at Klanen ikke akkurat elsker Brann. Imidlertid har Brann fått uventet hjelp fra en Klansmann i år. – Under oppvarmingen til hjemmekampen mot Bryne fikk Teitur en telefon fra en VIF-supporter, som hevdet at Marcus (Bakke) ikke kunne være med i denne kampen siden han fikk gult kort mot VIF, og hadde to gule fra Bærums A-lag i andredivisjon. Normalt er det første vi sjekker med en ny spiller om han har gule kort fra før av, men Marcus kom fra andredivisjon og vi tenkte at disse ikke kortene ble tatt med. Der tok vi feil. Marcus skulle ha karantene, og med ham på benken eller banen, ville Bryne fått alle tre poengene, og også rykket fra Vålerengen i bunnstriden. Det var nok første og siste gang Brann fikk hjelp av en Klansmann, ler Tor.

Vil Trym begynne å skarre?

Da Tor for første gang møtte oss i medlemsmøte i vinter, fortalte han en historie hvor en venn hadde spøkt med at det nok ikke var noen risiko for at sønnen Trym skulle begynne å skarre. Sannsynligheten var mye større for at Tor ville få sparken før dette. – Det begynner å bli sannsynlig at Trym kan komme til å skarre. Vi trives veldig godt i Bergen og har funnet oss godt til rette. Lykkes vi sportslig, blir vi her, avslutter den sympatiske assistenttreneren fra Nøtterøy.

Av Per Arne Flatberg og Tor Henrik von der Ohe

Den fødte kaptein

Branns Svante Samuelsson er kapteintypen; den ansvarsfulle og arbeidssame spelaren som ikkje stikk seg fram ved første augnekast, men som som over tid står fram som ein av laget sine viktigaste spelarar. Det er uforståeleg at han ikkje er førstevalet som kaptein for klubben. Ingen andre spelarar har heller hatt fleire speleminutt sidan han kom til klubben for to og ein halv sesong sidan. Og få kan matcha han med same stabile, gode plassering på spelarbørsane.

– Du og Raymond vart kjøpt inn som “redningsmenn” for Brann etter den katastrofale forsesongen i 1998. Korleis var det å koma inn som ein som skulle redde klubben og med merkelappen “Branns dyraste spelar gjennom tidene”?

lang tid; då vil situasjonen opplevast utrygg. – Men dette året har det nesten vorte for mykje ro, smiler han.

Svante er oppteken av samspelet mellom spelarar og publikum. – Når me spelar godt og skaper sjansar, så vert det også meir liv i supportarane. Og ute

på banen merkar me godt publikum sitt engasjement. Når publikum vaknar, så hevar laget seg, seier Svante, som synest han høyrer supportarane betre frå Store Stå enn frå Hansasvingen. – Og på bortebane er supportarane heilt fantastiske. Det er Brannsupportarar til

Unngjekk avisene

– Sjølvsagt kjende eg på eit visst press, men eg visste på førehand at dette vart tøft. Presset letta likevel etter kvart som me byrja å vinna kampar. Eg såg heller ikkje på meg sjølv som redningsmann, men gjekk inn som ein av eit lag. Og Brann hadde eit godt lag som hadde fått ut langt mindre enn dei var gode for den våren. Eg unngjekk dessutan bevisst å lesa avisene første hausten. Det passa perfekt for meg at Raymond Kvisvik kom mest i fokus då me begge kom inn som nye spelarar.

Svante Samuelsson opplevde overgangen frå Örgryte til Brann som positiv, ikkje minst set han stor pris på engasjementet rundt klubben og langt større tilskodartal enn han var vant med frå Sverige. Trenarskiftet frå Tennfjord til Aabrekk eit par veker etter at han kom til klubben, opplevde han udramatisk. Han hadde ikkje hatt tid til å etablera noko forhold til Tennfjord, og sidan det var meir snakk om rollebyte enn eit fullstendig skifte i sportsleg leiing, så frykta han ikkje for negative konsekvensar for sin eigen del.

Rosar engasjementet

Svante kan ikkje få fullrosa det store engasjementet rundt Brann. – Prinsipielt er det udelte positivt at heile byen engasjerer seg. Det er viktig at folk bryr seg. Men det kan verta vel sterkt fokus på negative saker av og til, synest han. I fjor nådde klubben eit førebels høgdepunkt av utanomsportsleg støy. – I spelargruppa var me flinke til å distansera oss frå dette og heller konsentrera oss om det sportslege. Vår måte å takla sjauen på vart å ta det humoristisk og le av det, fortel han. Svante ser heilt klart at utanomsportsleg uro vil ha ein negativ effekt på spelarane dersom det går over

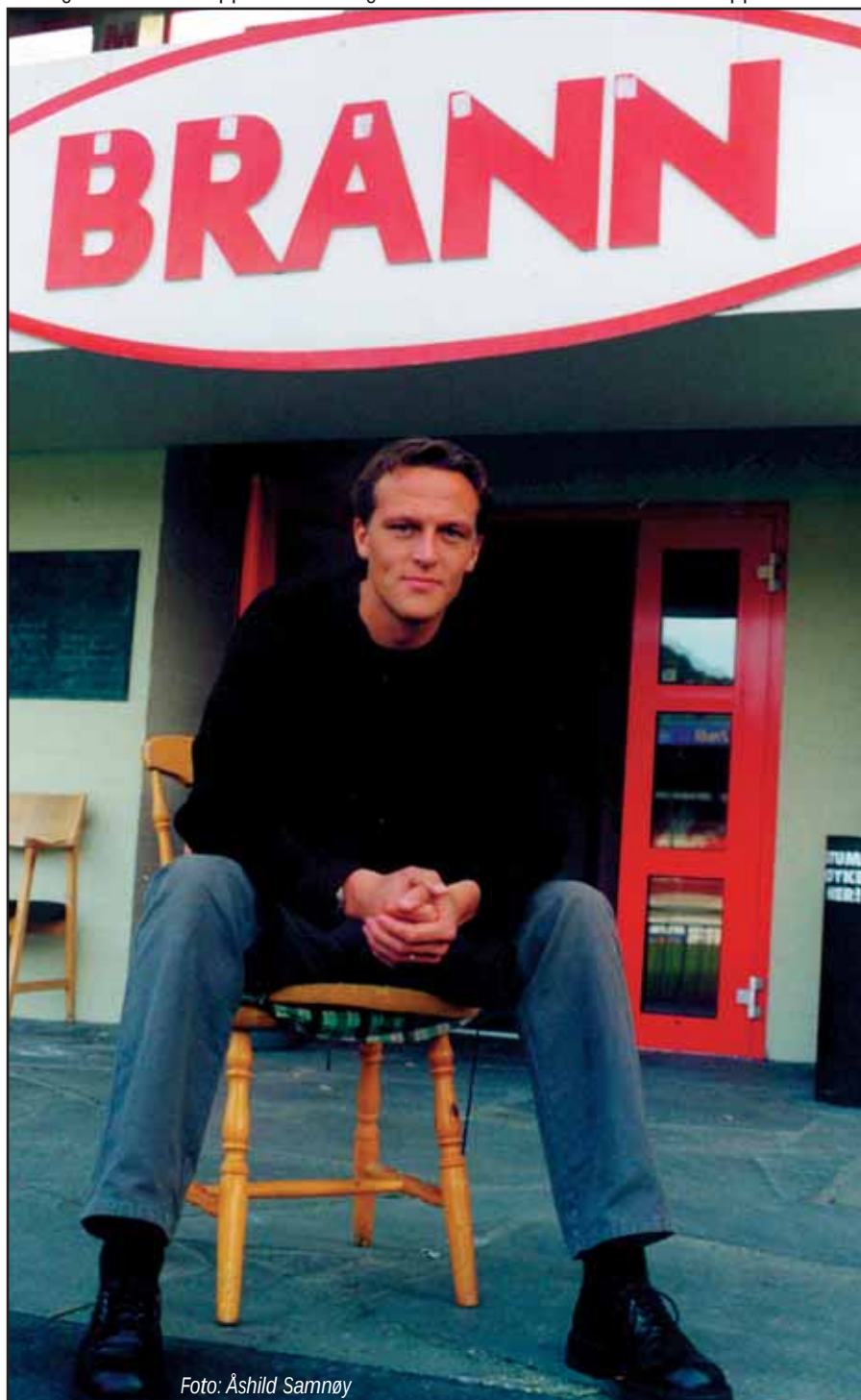

Foto: Åshild Samnøy

stades same kvar me spelar. Dette er utruleg viktig for laget, meiner han.

– Korleis opplever du det når supportarar pip eller skjeller ut einskildspelarar?

Utskjelling hjelper ikkje

– Supportarane har lov å skjella ut spelarane, og eg forstår godt skuffinga som oppstår når spelet er dårleg. Slik sett er negative tilrop eit resultat av

høgt engasjement. Men ingen spelar vert betre av skjellsord, så effekten vert negativ, påpeikar Svante, som synest det har vore forholdsvis lite frustrasjon å høyra frå tribunen denne sesongen.

– Stemninga blant supportarane har vore god, sjølv om me har spelt altfor mange dårlege heimekampar, meiner han.

Sjølv om Svante er ein beskjeden kar som ikkje pressar seg fram i rampelyset,

så vedgår han at det er “gøy” at supportarane har laga ein eigen song til han. At han som Brannspelar er ein av dei lokale kjendisane, har ikkje ført til plagsomme konsekvensar. Han får gå i fred på byen, og det han får av tilrop har vore av det positive slaget. At smågutar går rundt med Brann-drakt med nr. 17 på ryggen, er ikkje noko han tenkjer på så ofte.

– Kva er din sterkaste eigenskap som fotballspelar?

– Det er vel kanskje det at eg kan leggja ned stor arbeidsinnsats. Eg synest det er viktig å gjera ei oppgåve for laget, svarar Svante som synest det er heilt naturleg at spissane kjem mest i fokus; det er jo dei som oftast lagar måla. Han les ikkje så mykje av spelarbørsane og meiner svart-kvitt biletet av einskildspelarar eller av kampar har meir med media sin karakter å gjera enn med realitetane.

– På kva område ville du gjerne vorte betre?

Misunner Thorsteins løpssteg

– Eg skulle gjerne vore raskare. Dette er ikkje så lett å trenast opp, men eg ville gjerne hatt Thorstein sitt løpssteg. Men eg er oppteken at at det gjeld å bruka sine sterke sider mest mogeleg. Dermed kan ein kompensera for at ein også har svakare sider.

– Etter 1998-sesongen vart det sagt at Raymond skulle slanka seg og du skulle trenast vekt. Kva har skjedd?

– Raymond har i alle fall ikkje slanka seg, flirer Svante, som vedgår at han ikkje har brukt vektene så flittig heller. – Det heile var nok mest ein spøk, innrømmer han.

– Kva er ditt høgdepunkt i Brann-drakta?

– Det må vera semifinalen mot Molde i fjor. Kampen bølga fram og tilbake, og me var trøytte på slutten. Då er det ekstra godt å vinna kampen – og få lov å spela finalen. Rammene rundt desse kampane betydde også mykje. Brannfansen skapte ei heilt spesiell ramme i Molde, og det lange Brann-toget mot Ullevål var berre fantastisk.

– Den største nedturen?

– Det er alltid ein nedtur når me taper heimekampar. Elles var tapet i Sogndal like etter eg kom til Brann, ein skikkeleg nedtur. Etter den kampen låg me til og med på tabellbotn, minnest Svante som knapt har lyst å tenkja tilbake på kampen mot Stabæk i vår. – Etterpå sat me berre og skjemdest, fortel han. –

Ute på banen ynskte me etter kvart berre at kampen skulle ta slutt, det handla jo berre om å plukka ballar ut av nettet, hugsar han. I det store og heile brukar ikkje Svante så mykje tid på å tenkja på eller å analysa tilbaketagte kampar. – Eg ser mest mogeleg framover; det er alltid nye kampar som skal spelast, påpeikar han.

“For mykje syting og klaging”

Svante er svært spent på sesonginnspurten og opplever at det er langt “verre” å vera tilskodar enn sjølv å vera på banen. Då d12m møter han, gler han seg over sigeren over Start, men har fått eit inntrykk av korleis supportarane opplever spenninga. – Det verste er at ein kan ikkje gjera noko når ein er tilskodar, synest han. Etter ein god start og god sommarinnsats mot Viking og Molde, så er han mindre nøgd med spelet i haustsesongen. – Salmonellaproblemet er berre ein faktor. Me har rett og slett spela dårlegare, men det har vorte litt for mykje syting og klaging, meiner han.

Sjølv har han nett fått av gipsen denne dagen og er svært spent på om han rekk fleire kampar denne sesongen. Då uhellet skjedde i Zurich, forstod han med ein gong at det var meir enn ein vanleg trøkk: – Det var så utruleg smertefullt, fortel han og er framleis ikkje smertefri. Sjølv meiner han at han har vore heldig som ikkje har hatt skadeproblem dei siste 4–5 åra. Då han spela i Sverige, var han gjennom tre kneoperasjonar.

– Korleis opplever du skilnaden på svensk og norsk fotball?

– Skilnaden var større i fjor, då me spela meir gjennombrotsorientert. No har me meir “svensk spel”, noko som sikkert delvis har samanheng med Teitur sin trenarbakgrunn i Sverige. Generelt synest eg nok at spelesystem og taktikk vert altfor mykje fokusert i Noreg. Alle trenarane eg har hatt gjennom åra har også vore ulike og har hatt visse særtrekk. Men det er langt meir likt enn ulikt. Trass alt er me 11 spelarar på banen, og det er det same spelet me spelar.

– Kva synest du om dommarane?

“Dommarar bør ha glimt i auga”

– Det aller mest frustrerende er dommarar som nektar å prata med oss. Me aksepterer langt lettare dommarar som har eit glimt i auga, fortel Svante som utan å stussa ropar ut Rune

Pedersen som Norges klart beste dommar: – Han dømer med eit smil og kan erkjenne feil. Då er det langt vanskelegare med dei som er meir sjølvhøgtdigne. Dei vert lett altfor militante, meiner Svante som ikkje vil namngje dei han har i tankane.

Svante vil ikkje uttala seg så mykje om Norges Fotballforbund og dei ulike sakene som har versert denne sesongen. Men han forstår godt at supportarane er frustrerte og synest NFF har vore klønede ved fleire høve. – Dei kunne vore langt meir smidige, meiner han.

Svante skryter uhemma av miljøet i spelargruppa. – Me har hatt eit svært bra fellesskap heile tida eg har vore her. Ikkje minst når det er mykje trykk utanfrå, er det viktig at spelarane står saman, meiner han og fortel at han har sine beste kompisar i spelargruppa. – Det er naturleg når ein er innflyttar, trur han og fortel at han opplever at Noreg og Sverige er svært like på dei fleste område. Men kontakten med vener og familie heime i Göteborg går for det meste via telefon.

“Dumme svenskar”

Men har han vore minst ein tur på heimlege trakter etter at han flytta til Bergen: Me utfordrar Svante til å dela nokre gode historiar om spillopper i spelargruppa. Han utropar Per Ove og Raymond til soleklare initiativtakarar, men kjem ikkje på historiar som han synest passerer sensuren. Men sjølv fortel han villig om sin eigen fadese då han skulle heim til jul etter sin første sesong i Bergen:

Bergen hadde hatt fint ver, så Svante og kjærasten Maria – no er ho kona hans – la i veg austover i faren sin Volvo

– med sommardekk. Det som fungerte heilt topp i Bergen, vart til full stopp i snøstormen på fjellet over Aurland. Svante og Maria måtte tåla ein god porsjon skjenn og klaging over “dumme svenskar” før dei hjelpande nordmennene slepte dei opp siste kneiken på fjellet. Neste timen var farten knapt over 30 km/t, men til Sverige kom dei seg.

Svante har fullført siviløkonomstudiet og har arbeidserfaring frå bank. Etter fotballkarrieren ynskjer han jobb i bank eller forsikring. Det hender at han saknar å ha ein jobb ved sida av fotballen, men finn det mest praktisk å venta med dette. Han er redd det skal bli for lite fokus på fotballen, som er hovudsaka for han i denne fasen. – Det er heller ikkje så lett å kombinera jobb eller studiar med toppfotball, trur han.

– Treninga tek mykje tid. Gjennom vintersesongen er det doble økter dagleg og lange treningsleirar. I sommarsesongen kjem kampane i tillegg til treninga. Dermed er det ikkje så mykje tid til overs, påpeikar Svante som er glad for at han har gjort ferdig ei utdanning. Han fortel at Brann legg til rette utdanningstilbod for spelarane, men meiner at til sjuande og sist er det opp til den enkelte spelar. Klubben kan ikkje tvinga nokon til å ta utdanning, spelaren må vilja sjølv, understrekar han.

– Dersom du skulle dra frå Brann, kva liga ville du då aller helst spela i?

– Då måtte det vera i England. Her trur eg det totalt sett ville vore mest gøy å spela, bu og leva.

Men Svante har ikkje noko engelsk favorittlag, og trur at det er ei typisk norsk sak å vera så sterkt fokusert på engelske lag. I Sverige er merksemda meir fordelt mellom engelske og

Foto: Per Arne Flatberg

BRANN i Europa

Brann har en lang historie i Europacupen. Historien strekker seg skammelig nok ikke tilbake til 1963, men til 1973. Mange klassiske oppgjør har vært utkjempet både på Stadion og ute i Europa. den 12. mann gir deg nå en komplett oversikt over alle Branns kamper i Europa-cupen.

1973 Cupvinner cup

1. Runde Brann – Gzira (Malta)

Kamp 1: Empire Stadium 19.09.73

Brann spilte borte mot Gzira fra Malta i det som var Branns første deltagelse i Europacupen, og regnes som en historisk milepæl. De spilte på et betonglignende underlag i 35 varmegrader. Det første målet kom knappe 16 min inn i kampen. Det andre kom i form av en straffe i kampens siste minutt som et resultat av at Branns Tore Nortvedt ble felt. Kampen endte 2-0 til Brann.

Kamp 2: Brann Stadion 03.10.73

Brann tok imot Gzira på Stadion for det som skulle bli en "lett" match for Bergen sine gutter. Brann gikk til pause med 1-0, kom sterkt tilbake etter hvilen og kampen endte hele 7-0 i Branns favør. Etter kampen ble Brann innrapportert til UEFA, beskyldt for å ha påvirket både dommer og linjedommer med damer. Beskyldt ble de også for å ha vannet banen, som var mer lik et svømmebasseng enn en fotballbane etter en dag med pøsregn.

Brann vant sammenlagt 9-0 og gikk dermed videre til andre runde.

2 Runde Brann – Glentoroan FC (NordIrland)

Kamp 1: Brann Stadion 24.10.73

10 000 ivrige supportere hadde denne dag tatt veien til Stadion i et regnvær uten like. Dette var dagen for åpning av flomlysanlegget og gjester på Stadion

var irske Glentoran. Kampen endte 1-1 uten noen videre god innsats fra noen av lagene og kanskje var regnet en grunn til dette.

Kamp 2: Belfast 07.11.73

Denne kampen skulle vise seg å være en i rekken av Branns dårligere prestasjoner. Etter bare 15 minutter stod det 2-0 til irene. Brannlaget spilte bra til tider men var heller dårlig i forsvar. Dette var Kniksens siste kamp for Brann.

Brann røk ut med 1-3 sammenlagt.

1976 UEFA Cup

1. Runde Brann – Queens Park Rangers (England)

Kamp 1: Loftus Road 15.09.76

Brann mot QPR i et ganske så uheldig møte for bergenserne på bortebane. Laget spilte brukbart og keeper Jan Knudsen stod for noen fenomenale klasseredninger. Dette til ingen nytte, Brann tapte kampen 4-0.

Kamp 2: Brann Stadion 29.09.76

QPR gjester Stadion foran 11 000 tilskuere. Lagene spilte jevnt i første omgang, men Brann falt etter i andre omgang og kom aldri helt tilbake i kampen. Brann tapte 7-0.

Sammenlagt vant QPR 11-0 og Brann røk ut.

1977 Cupvinner cup

1. Runde Brann – Akranes (Island)

Kamp 1: Brann Stadion 14.09.77

Brann spilte mot Akranes, et for mange ukjent lag fra Island. Dette var en ikke så altfor god kamp. For de 7.000 fremmøtte supporterne var det eneste lyspunktet en scoring fra Steinar Aase. Begge lagene var fornøyd med resultatet 1-0 foran returoppgjøret.

Kamp 2: Akranes 28.09.77

Under svært dårlige forhold presterte Brann å vinne 4-0 på bortebane. Scoringer fra Steinar Aase, Ingvar Dalhaug og Bjørn Tronstad.

Brann vant sammenlagt 5-0 og gikk videre til andre runde.

2. Runde Brann – Twente Enschede (Nederland)

Kamp 1: Enschede Stadion 19.10.77

Med motstandere som Twente som var Europas topplag spilte Brann en kjempekamp. Selv med tap, og resultatet 0-2 på bortebane vakte kampen stor oppmerksomhet i fotball-Europa.

Kamp 2: Brann Stadion 02.11.77

De nærmere 12.000 supporterene på Stadion fikk under denne kampen valuta for pengene sine. Jan Erik Larsen skrev "Aldri har Brann vist maken til spill". Branns scoring kom ved Bjørn Tronstad og Brann tapte med verdighet 2-1.

Sammenlagt vant Twente Enschede 4-1 og Brann var ute av cupvinnercupen.

1983 Cupvinner cup

1. Runde Brann – NEC Nijmegen (Nederland)

Kamp 1: Nijmegen 14.09.83

Nec Nijmegen tok ledelsen etter 42

105,8 Sentrum — 106,7 Syd/Vest — 107,1 Nord/Vest

Alle Branns bortekamper
hører du på Radio1!

minutter på hjemmebane. Utligning fra Brann kom i 67 minutt av Finn Krogh. Kampen endte uavgjort 1-1.

Kamp 2: Brann Stadion 28.09.83

Etter 24 minutter kom en scoring fra Nec som spilte hakket bedre enn Brann i 1. omgang. Andre omgang var preget av at Brann overkjørte gjestene totalt. Selv om Brann hadde mange målsjanser hadde NIC Nijmegen en bedre keeper som nærmest blokkerte målet med murstein. Det kom et lyspunkt i andre omgang i form av straffe til Brann. Helten fra forrige kamp, Finn Krogh, brente straffen til stor fortvilelse fra de 11.249 tilskuerne som møtte opp på Staddaen. Brann tapte 1-0.

Sammenlagt vant Nic Nijmegen 2-1 og gikk da videre mens Brann røk ut.

1989 Cupvinner cup

1. runde Brann – Sampdoria (Italia)

Kamp 1: Brann Stadion 13.09.89

Selv med 16.789 tilskuere tilstede klarte ikke Brann å prestere stort. De turde ikke gå skikkelig framover og spilte med stor respekt for italienerne. Svakt forsvar som gjorde grove feil. Ingen stor kamp fra Sampdoria og Brann kunne ha spilt uavgjort, men tapte isteden 2-0.

Kamp 2: Sampdoria 27.09.89

Lagene spilte en jevn 1. omgang og hvem som kom til å vinne var fortsatt uklart. Etter hvilen kom italienerne på banen med en 12 mann. Dommeren fra Bulgaria hadde tatt parti med Sampdoria. Brann spilte likevel bra, men hadde press mot mål halve 2. omgang. I det 75. minutt scorete italienerne etter et angrep det ellers så sterke Brann-forsvaret trodde var over.

Sammenlagt stod det 3-0 til Sampdoria og Brann var igjen ute av cupen.

1996/1997 Cupvinner cup

Kvalifisering til 1 runde Brann – Shelbourne (Irland)

Kamp 1: Tolka park 08.08.96

Brann leverte en god kamp og vant 3-1 til glede for de vel 20 Brannsupporterne som hadde tatt turen til Irland. Brann ledet 2-0 frem til det 40. minutt etter scoringer fra Mjelde og Morten Pedersen. Shelbourne reduserte, men Brann scorete igjen på en straffe tatt av Eftevaag. Brann vant 3-1 og stilte med godt grunnlag foran returoppgjøret på Stadion.

Kamp 2: Brann Stadion 22.08.96

En jevn kamp med 6-5 til Brann i målsjanser. Shelbourne scorete etter 5 minutter. Brann svarte med å utligne og gå opp i ledelse 2-1. Målscorere for Brann var Mjelde og Jan Ove Pedersen.

Sammenlagt stod det 5-2 til Brann som da gikk videre til 1. runde.

1. runde: Brann – Cercle Brugge (Belgia)

Kamp 1: Jan Breydel Stadion 12.09.96

Brann fikk en dårlig start og lå under 3-0 etter at 31 minutter var spilt. Tore Andre Flo reduserer 8 minutter senere. Eftevaag setter en straffe i det 90. minutt. Brann spilte bra og skapte mange målsjanser, dessverre uten uttelling. Kampresultatet ble 3-2 til Brugge og Brann trenger 1-0 for å avansere til andre runde.

Kamp 2: Brann Stadion 26.09.96

Brann storspilte og alt tidlig i kampen satt Mål-Mons ballen i nettet. Branns andre scoring kom først etter 79 minutter ved scoring fra Eftevaag. Mjelde kom til å bli storscorer i kampen da han tre minutter senere scorer Branns tredje mål. Etter ytterligere seks minutter står ny målscorer for tur. Denne gangen var det Roger Helland som scorete det fjerde og siste målet i kampen.

Sammenlagt ble det 6-3 til Brann som dermed gikk videre til andre runde.

2 Runde: Brann – PSV Eindhoven (Nederland)

Kamp 1: Brann Stadion 17.10.96

Brann fikk en drømmeåpning med scoring ved Mjelde i det 29. minutt. Geddi ble felt i det 34 minutt, og dermed straffe til Brann. Mjelde scorer igjen. Redusering fra PSV på overtid. Brann vinner 2-1. Branntrener Kjell Tennfjord får etter denne kampen karantene p.g.a et heftig utbrudd, og måtte dermed overvære de neste tre kampene fra tribunen.

Kamp 2: Philips Stadion. 31.10.96

PSV presser Brann fra første stund men bommer på skuddene. De første målene gikk til Brann etter scoring fra Hasund i det 35. minutt og Flo etter 58 minutter. PSV kom sterkt tilbake, reduserte og utlignet. Branngutten kjempet til siste minutt, resultatet ble 2-2. Kampens store spiller var vår utskjelte keeper Birkir Kristinsson.

Sammenlagt vant Brann 4-3 og sikret seg en historisk kvartfinaleplass.

Kvartfinale Brann – Liverpool FC (England)

Kamp 1: Brann Stadion. 06.03.97

12.500 supportere samlet seg på stadion da Brann tok imot celebre gjester fra England. Vi spilte godt men spesielt Tore André Flo fikk ikke til avslutningene. Brann skapte flest sjanser. Liverpool scorete etter 10 minutters spill på en perle av Fowler, mens Geir Hasund utlignet for Brann etter drøye 48 minutter. Stående resultat ble 1-1.

Kamp 2: Anfield Road 20.03.97

Brann spilte middelmådig og var aldri en trussel for engelskmennene som ikke lot Brannspillerene beholde ballen i mer enn noen få sekunder. Likevel kjempet bergenserne febrilsk fra begynnelse til slutt. Kampen endte 3-0 til Liverpool.

Brann røk da ut med et sammenlagt tap på 4-1.

1997 UEFA cup

1. kvalifiseringsrunde: Brann – Neftochimic Bourgas (Bulgaria)

Kamp 1: Brann Stadion 23.07.97

Brann sløste med sjansene, gav motstanderne stort spillerom og hadde stor avstand mellom lagdelene. Brann scorete etter at ballen hadde vært i spill i drøye 22 minutter. Scoring ved Mjelde. Ny scoring for Brann seks minutter etter, denne gang ved Kjetil Løvvik. Etter 81 minutter kom den uunngåelige utligningen fra Bourgas. Kampen endte 2-1.

Kamp 2: Neftochimic stadion 30.07.97

Bourgas hadde dobbelt opp med målsjanser. Etter to scoringer fra Hasund ble resultatet 3-2 til Bourgas. Over 300 nordmenn hadde søkt seg til Bulgaria. Rett nok var de fleste av disse på ferie, og hadde tvilsomme sympatier når det gjaldt klubbtag, men som det sies; denne kvelden var alle Bergensere.

Sammenlagt spilte Brann-Bourgas uavgjort 4-4 og Brann gikk videre til andre kvalifiseringsrunde på bortemålsregelen.

2. kvalifiseringsrunde: Brann – Grashoppers (Sveits)

Kamp 1: Zürich 12.08.97

Bergenserne ble totalt overkjørt av et betydelig bedre Grashoppers. Brann kom ikke til målsjanser og kampen endte 3-0 til sveitserne.

Kamp 2: Brann Stadion 26.08.97

Jevnt spill fra lagene. Brann viste

forbedring fra det første oppgjøret og angrep mye. Sterkt spill hjalp lite på et sluttresultat 2-0 til Brann. Svenske Stefan Paldan ble kampens "helt" og stod for Branns to scoringer.

Sammenlagt ble resultatet 3-2 til Grashoppers og Brann røk ut atter en gang.

1998 UEFA cup

2. kvalifiseringsrunde: Brann – Zalgiris (Litauen)

Kamp 1: Brann Stadion 11.08.98

Brann spilte enkelt og greit uten for mye overkjøring. Endelig resultat ble satt etter straffe for Brann.

Straffesparket ble tatt av Raymond Kvisvik og dermed vant Brann 1-0 foran drøyt 2.000 tilskuere på hjemmebane.

Kamp 2: Zalgiris 25.08.98

Brann spilte en kamp preget av disiplin og kontroll. Fikk ikke til å avslutte angrep. Spilte uavgjort 0-0.

Sammenlagt kom Brann ut som vinnere med 1-0 over Zalgiris og gikk videre til 1. runde.

1. runde: Brann – Werder Bremen (Tyskland)

Kamp 1: Brann Stadion 15.09.98

Brann-guttene leverte en strålende kamp med suverent spill. Scoringer fra kaptein Arne Vidar Moen og Kjetil Løvvik førte til sluttresultatet som ble 2-0 til Brann, og vi hadde sikret et meget godt utgangspunkt for bortekampen i Tyskland.

Kamp 2: Werder Bremen 29.09.98

Et Brann-lag tappet for suvereniteten og storspillet de viste i foregående kamp

ble totalt overkjørt av et mye bedre Werder Bremen. Sluttresultatet ble 4-0 til hjemmelaget etter 2-0 ved full tid og ekstraomganger. Hjemmekampens store spiller, Thorstein Helstad, ble knallhardt tatt av tyskernes forsvar og måtte tidlig forlate banen.

Sammenlagt tapte Brann 4-2 til Werder Bremen og var ute av cupen.

1999 Intertoto Cup

2. runde: Brann – Varteks

Kamp 1: Brann Stadion 03.07.99

Brann spilte bra og kom til gode avslutninger. Vant 3-0 over Varteks.

Scoringer av Helland og Hanstveit. God kontroll før pause, og styrte kampen.

Når Mjelde ble satt inn for Kottila i andre omgang kom endelig angrepsspillet i gang.

Kamp 2: NK Varteks Stadion 10.07.99

Branns mareritt begynner når Varteks scorer i det 20. minutt. Brann spiller dårlig og bommer på sjanser. Tapte 3-0.

Sammenlagt stod det 3-3. Dette førte til ekstraomganger og siden til straffespark. Svante Samuelsson ble den store syndebukken da han bommet på den siste og avgjørende straffen. 5-4 til Varteks.

2000 UEFA cup

Kvalifiseringsrunde: Brann – Liepaja Metallurgs (Latvia)

1. kamp: Liepaja Stadion 10.08.00

Resultatet ble uavgjort 1-1 etter at Brann gikk opp i ledelsen 1-0 ved Azar

Karadas tidlig i første omgang. Metalurgs reduserte i andre omgang. Brann hadde mange sjanser til å vinne kampen, men det endte altså 1-1.

2. kamp: Brann Stadion 24.08.00

Dette var en jevnspilt kamp. Det stod 0-0 lenge, før Brann fikk straffe i 2.

omgang da Karadas helt klart ble revet ned inne i 16-meteren. Tomas Razanauskas scoret sikkert på en keeper han kjente fra før. Etter kampen sa han: "Jeg visste jo hvilket hjørne han ville slenge seg i." Dermed ble resultatet på Stadion 1-0 til Brann.

Sammenlagt vant Brann 2-1 og gikk videre til første runde.

1. runde: Brann – FC Basel (Sveits)

Kamp 1: Zürich 12.09.00

Resultatet 3-2 til Basel gir ikke et rettferdig bilde av kampen. Brann hadde 2-3 sjanser, og Per Ove Ludvigsen og Thorstein Helstad stod for scoringene.

Basel derimot, hadde 14-15 store sjanser, men Kihlstedt stod sikkert i buret. Dermed hadde Brann et godt utgangspunkt foran returoppgjøret på Stadion.

Kamp 2: Brann Stadion 28.09.00

Brann gikk aggressivt ut, men skapte lite i en førsteomgang som er det mest effektive Brann noensinne har vist. Fire målsjanser ga fire mål, og selv om sveitserne reduserte en gang burde en 4-1 ledelse være mer enn nok til å få oss videre. Sveitserne reduserte imidlertid to ganger i løpet av to minutter i andre omgang, Brann klarte aldri å punktere kampen, selv om hele laget ble skjøvet frem i en dramatisk sluttspurt. Basel kontret, og

BA
B E R G E N S A V I S E N

– Ingen kjenner Bergen som BA

I Østerled

Liepaja Metalurgs het vist laget Brann skulle spille mot og byens navn var Liepaja. I kartboken fant vi til slutt byen og den var bare noen Inge Ludvigsen-klareringer fra Sverige. Det bare måtte gå en ferge fra Sverige til denne byen.

Det var stor interesse i BST-Øst leiren om en biltur til denne kampen og flere personer fra Bergen hadde meldt sin interesse. Etter flere dagers søk på nettet måtte vi slå fast at de få båtene som går mellom Sverige og Latvia bruker alt for lang tid, går på feile dager og er alt for dyre. Branns "tilbud" på kun kr. 5.800 inklusiv en overnatting fristet ikke akkurat, så interessen dalte. Ryktene om hvor bra Riga var og frykten for at dette ble første og siste kapittel i årets Europacupeventyr, gjorde at vi til slutt ble to stykker som fikk et tilbud med SAS med mellomlanding i Sverige og retur til Bergen (selvfølgelig med avreise fra Riga kl. 06.50 søndags morgen).

Bortkomne

Onsdag etter arbeid gikk turen fra Oslo via taxifreen på Gardermoen, innom flyplasspuben i Arlanda (Stockholm) og med propellfly til Riga. Etter å ha blitt snytt i vekslingskiosken på flyplassen fikk vi etter mye om og men en taxi til et billig "hotell". En liten pubrunde i Riga, en natts søvn og noen timer på buss senere var vi på busstasjonen i Liepaja. Vi har vel aldri følt oss så bortkomne som vi gjorde da. Det eneste vi viste var at Brann skulle spille kamp i denne byen samme dag. Ingen forstod engelsk, taxisjåførene hadde ikke hørt om hotellet "a cheap hotel" og var ikke interessert i å kjøre oss noen steder. Ingen på busstasjonen forstod eller brydde

seg om oss. Etter en halvtimers tid, fikk vi i hvert fall vite hvilken retning sentrum var, og vi labbet langs trikkeskinnene i denne retningen.

Uteservering ved stadion

Etter å ha sjekket inn på hotellet vi fant og fått på Brann-drakten, var tiden inne for å finne ut hvor (og ikke minst når) kampen gikk. Resepsjonisten viste som seg hør og bør ikke noen ting, men vi fant via et kart ut hvor stadion var. Stadion lå i et idyllisk parkanlegg der de hadde ulike idrettstilbud. De hadde også uteservering så vi slo oss til ro i solen. Etter en stund kom bussen med spillerne, sponsorene og "kaksesupporterne" som hadde råd til Branns tilbud. Vi sparte 1 lats på gratisbilletten Brann var så snill å gi oss og passerte de mange bevæpnede soldatene på vei inn på området. Den gode grillmaten (som ikke så fult så god ut) og kalde pilsen vi fikk kjøpt inne på stadionområdet, er trolig noe UEFAs lover ikke hadde likt så mye, og for å sitere en lettere beruset kontorsjef med en ny pils i hånden – "jeg hater tribunefyll". Vi, sponsorene og noen i Brann-administrasjonen fant plasser på motsatt side av Bjørn Dahl & co (eller var det de som satt på motsatt side av oss?) og vi (supporterne) stod noen plasser nedenfor der de litt eldre herrene satt.

Dårlig kamp

– dårlig stemning

Kampen var knapt nok begynt da Azar (som for øvrig stod i offside) puttet, og Brann spilte tidvis like dårlig som hjemmelaget. Den lille stemningen vi greide å skape førte flere Nordmenn til stedet vi stod og da setene bak oss ble besatt, forlangte de faktisk at vi skulle sette oss ned. Sangen en da, enda litt mer brisen kontorsjef sang hele tiden, beskriver hva vi mente om dette, nemlig "for en gjeng med bønder". I andre omgangen puttet også Metalurgs og summa summarum var lagene omtrent like dårlige. Spillerne gikk rett i garderoben, de andre ble igjen på stadionområdet for å vente på bussen, da de skulle direkte til Bergen, mens to BST-Øst-ere tok turen mot byen.

Veien hjem

Etter er lite vorspiel med noen svensker på naborommet prøvde vi utelivet i Liepaja og av alle merkelige folk i denne byen var det faktisk noen fiskere fra Litauen som det var mulig å snakke med (altså, de kunne engelsk). Dagene gikk og etter en dag i Liepaja og tre i Riga var turen kommet for hjemreise. Riga var like bra som vi hadde trodd, og i motsetning til i en kjent Bergensk sang har faktisk alle fine damer en enda finere venninne. Skal Brann en eller annen gang tilbake til dette landet, så vil jeg anbefale alle til å legge ferien til denne vakre og ikke minst billige byen. Lagene i dette landet er jo omtrent like dårlige som Brann, så det er jo også mulig å få oppleve noe så sjeldent som poeng på bortebane i E-cupen med Brann (jeg opplevde i hvert fall mitt første!).

BRANN
i Europa

Fire gjøkur og en sveitserost

- Reisebrev fra Basel - Brann

Sveits. Smak på ordet, og du kjenner sannsynligvis bare din egen tunge, og rester av Riccola-drops som har satt seg fast i tennene. 12. september spilte Brann mot FC Basel i sommerdampende Zürich.

Turen nedover til Sveits går dagen før kampen. Brann stabler oss inn i verdens trangeste passasjerfly for å transportere oss nedover, og flyet er faktisk så lite og ustabilt at Branns sumo-massør "Japan" får skylden for at maskinen deiser hit og dit under overfarten.

På flyet underholder Branns svenske spillere resten av forsamlingen med spørrekonkurranser mellom journalister og spillere. Mange vil nok med rette hevde at en spørrekonkurranse mellom journalister og spillere høres ut som et typisk bunnoppgjør. Det er det ikke! Det er så absolutt et toppoppgjør. I 6. divisjon!

Vel fremme i Zürich skal det hele etter hvert utvikle seg til å bli en gigantisk fylleorgie med både mediefolk, sponsorer og spillere. OK, jeg innrømmer at det der med spillerne nok ikke er helt sant. Men historien blir bedre da! Og skal jeg være helt ærlig (og det er jo et sympatisk trekk), så er det vel ikke noe fyll på turen i det hele tatt. Synd, for da hadde jeg hatt noe å skrive om.

Zürich

Zürich er en stilig stad med vel 350.000 borgere. Byen ligger yndig til ved elven Limmat og Zürichsjøen, og er mest kjent for sine finansielle institusjoner. Her nord i landet snakkes det germansk med en aksent som minner om Lille Lørdags fylkeskommunale skikkelse Ketil Moslet. Til tross for dette, er denne dialekten langt mer forståelig enn fransk, italiensk og romansk som er de tre øvrige offisielle språkene i alpelandet.

Hvilken by som er hovedstad i Sveits, er et spørsmål med mange gale svar. De som tar feil, vil gjerne hevde at det må være Zürich, fordi det er den største byen. Andre vil krakilsk og hardnakket tale Basels sak, fordi mange europeiske hovedsteder begynner på "b". Bokstaven er riktig, Bern er svaret.

Nestlè-landet med det omvendte Røde Kors-flagget er delt inn i 12

relativt selvstendige kantoner. Her bor det 7 millioner mennesker på et område mindre enn Finnmark! Sveits praktiserer et ekstremt demokrati, med folkeavstemninger for alt mulig. Nylig var det en folkeavstemning om hvorvidt man skulle redusere landets innvandrерandel fra 20 % til 18%.

Resultatet ble at nesten fire av ti sveitsere stemte for å redusere antallet innvandrere. For Sveits er landet der de svarte er svarte, de hvite er hvite, og de grønne er miljøpartiet. De brune er jeg ikke sikker på, men jeg tror det er noe nazi-greier. FC Basel er det i hvert fall ikke, (brune altså), for de er både røde og blå på en gang, og slike lag kan som kjent være så ymse.

Hardturm

Entréen på Hardturm Stadion er en tvilsom opplevelse. Kroppsvisitasjonen minner mest om massasje, og er så omfattende at jeg en stund er redd for at de skumle vaktene skal ta frem den berømte plathansken som noen kanskje kjenner fra tollene på Flesland. Men stadionvertinnene derimot, er noen sneisne sneller. Hva med å bruke disse som "sikkerhetsmassører" i stedet? Det ville garantert blitt folksomt!

For folksomt er det såvisst ikke! Bare 3.500 attendere kampen, og av disse er det en jodlende gjeng på i underkant av 1.000 mann. De traller så høyt at man sikkert kan høre dem like til Toblerone-fjellet Matterhorn. Den lille kolonien Brann-fans kan man visstnok høre helt til Bergen. Sannsynligvis fordi vi står rett ved siden av Radio 1s reporter.

I god tradisjon dropper jeg å skrive noe særlig om kampen. Jeg regner faktisk med at folk leser aviser nå og da, og at jeg derfor neppe har noe nytt å melde. Men når Basel scorer og presser på som verst, har jeg en ekkel følelse av

at "dette har jeg sett før". Brann er jo elendige på bortebane i Europa. Det er nok fjorårets fæle Kroatia-opplevelse (0-3) som sniker seg inn på netthinnen. Eneste forskjell er at vi i Sveits scorer to heldige, og at vi slipper å høre 150 desibels sirkusslagere hver gang hjemmelaget scorer.

Stygg stadion

16.000-seters-arenaen Hardturm er for øvrig en forferdelig stygg stadion. Den er riktignok blitt noe ombygget etter at jeg så Grasshoppers-kampen der i 1997, men er så kantete og har så mange forskjellige farger på setefeltene at en skulle tro den var bygget i Lego. Jeg skulle egenhendig bygget et flottere stadion. I Lego.

FC Basel har vunnet serien åtte ganger, sist i 1980. Tenk å ha ventet på seriegull så lenge... Cupen har de vunnet 5 ganger, men de må helt tilbake til 1975 for å finne siste finaletriumf. At Basel ikke spiller e-cupkampene sine hjemme på sitt eget Schützenmatte, er kanskje ikke så merkelig med tanke på at de kun har 2.000 sitteplasser av en totalkapasitet på 11.700. Det nye St.Jakob-Park til 1,2 MILLIARDER (!!!) får 28.000 seter og en totalkapasitet på 38.000. Kanskje i minste laget for en klubb som kommer fra en by med 180.000 innbyggere og som trekker færre folk på kampene enn Brann...

Med hell og lykke får vi altså med oss et ypperlig resultat foran returoppgjøret i Bergen. 2-3 er flatterende, men hvem bryr seg om det? Bare Basel antageligvis, og de er vel ute av cupen når du leser dette?

Alexander Osdal

BRANN
i Europa

**den12.
mann**

Norges beste og verste ståtribuner

Den 12. Mann har brukt sesongen til å stå på bor teseksjonene de forskjellige lagene tilbyr sine tilreisende supportere. Dessverre vises tilreisende supportere liten respekt, og får som regel de dårligste plassene stadionanlegget kan tilby, spesielt tilrettelagt for at all lyd skal forsvinne rett vekk, og at selve kampen skal være mest mulig ubehagelig for de tilreisende. I tillegg sørger de verste for at det sammen med deg blir stående en haug med innfødte bavianer som ser det som sin livsoppgave å slenge drit om deg og ditt lag. Kun tre av de fjorten tribunen i serien får godkjent karakter. Det er formildende at det svært sjelden er ond vilje bak vår dårlige plassering. Her er vår lille kåring:

14. Nadderud

Plasseringen på Nadderud er i den svingen det er tilskuere. I utgangspunktet en grei plassering som skjemmes kraftig av svært brede løpebaner og at det ikke er noe skille mellom tilreisende supportere og de innfødte. Det er tilnærmet umulig å se noe fra denne tribunen, noe som enkelte år igrunnen kan være like greit. Det er selvfølgelig ikke tak over bortesupporternes del.

13. Brann Stadion

Vårt eget Brann Stadion har gått fra å ha eliteseriens beste bortetribune til å ha en av de verste. Det mest positive som kan sies om tribunen er at den er tett på banen. Det er også positivt at gjerdene er fjernet også her. Utover dette er tribunedelen nesten helt flat og er uten tak. Lyden forsvinner i retning Ulriken, og de aller fleste har uttrykt sin

Åråsen hadde et glimrende tilbud til bortesupporterne. I forbindelse med ombyggingen sendes vi bort i svingen, og Åråsen ned på tiende plass. Foto: Per Arne Flatberg

gressbakke bak det ene målet. Heldigvis er det ikke løpebaner, noe som ville gjort denne tribunen alldeles forferdelig. Vi kan også takke alle makter for at vi har unngått regn i bortekampene i Skien så langt. Da vil formodentlig denne

11. Haugesund Stadion

For så vidt en grei tribuneseksjon, med noen betydelige problemer. Det viktigste problemet er at den er for liten - hvert eneste år. Folk flyter utover mot sittetribunen og opp på gressbakkene mot svingen. Også her er det løpebaner, som fortsatt er noe som ikke har noe på en fotballbane å gjøre.

10. Åråsen

Plasseringen på Åråsen har endret seg en del i takt med ombyggingen av tribunen på landet utenfor Oslo. I dag plasseres vi i svingen bak det ene målet på en helt grei tribune. Det er ingen løpebaner her, og vi står passe nære banen. Ingen tak, og sannsynligvis rett ved siden av Kanarifansen som har fått optimale fasiliteter de siste årene.

9. Lerkendal

På Lerkendal plasseres vi naturlig nok på den ene langsiden (Lerkendal har ikke tribuner i svingene). Forsmedelig nok dreier det seg om det eneste feltet på denne friidrettsbanen som ikke har tak. Ekstra ille blir det når kampend der oppe har en tendens til å gå med temperaturer rundt 0 og med sludd rett i trynet i 90 minutter. Plusspoeng for at man kommer seg under tak i pausen. Kraftige minuspoeng for brede løpebaner og manglende vilje til å holde karskfolket vekke.

Bærget det blaa står og fryser i Klokkesvingen på Brann Stadion. Norges dårligste bortetribune? Ikke helt, men det er ikke langt unna. Foto: Per Arne Flatberg

forbitrelse over dette. På den annen side er det ikke så mange andre plasser å plassere tilreisende supportere.

12. Odd Stadion

Plasseringen på Odd Stadion er en liten

tribunedelen forvandles til et mareritt av gjørme. Tak er det selvsagt heller ikke, men her er det like for like i og med at også "Oddrane" har en svingtribune uten tak. Dog er den i andre svingen.

Molde Stadion har glimrende fasiliteter for bortesupporterne. Bare slått av Bryne i vår uhøytidelige kåring. Foto: Fridtjof Mowinckel

8. Alfheim

Grei plassering litt bortenfor midten av Nord-Norges størstetribune. Plassen skjemmes kraftig av at man må hevde sin rett til å stå der overfor de innfødte som for lengst har vent seg til at ingen reiser opp der uansett, og har monopolisert ståplassene på borteseksjonen. Ekstra minuspoeng for vaktens manglende vilje til å holde tilreisende og innfødte adskilt. Tak er det selvfølgelig ikke her heller.

7. Kristiansand Stadion

Fin plassering i enden av den ene langsiden. Vi står helt greit på en greit adskilt seksjon. Heller ikke her er det tak, men hvem trenger vel det på det solfylte sørlandet?

6. Stavanger Stadion

Tidligere år en pest og en plage på grunn av manglende adskillelse av bortesupportere og Viking-bermen. I år var det blitt skikk på dette da vi var der, noe som er bra. Som eneste borteseksjon i Norge, bues bortesupporterne inne med piggråd. Heller ikke her er det tak, og også dette er en friidrettsbane med tilhørende løpebaner. Vi får være takknemlige for at vi ikke plasseres i svingen.

5. Melløs

En trivelig tretribune, hvor vi er plassert litt på skrå i forhold til midten av langsiden. Også her er det løpebaner mellom oss og banen og det mangler tak. Tribunen er passe bratt og fin.

4. Aspmyra

Plasseringen her er omtrent optimal. Så midt på banen som det går an, ved siden av spillerutgangen. Tribunen er helt grei den. Forsmedelig nok dekker taket bare sittetribunen bak oss og ikke ståtribunen. Det gir lite beskyttelse mot regnet men gode akustiske forhold. Det er gjort forsøk på å skille hjemme- og bortesupportere, men dette er ikke alltid like vellykket. Hjemmesupporterne med sine infernalske trommer står rett på den andre siden av spillerinngangen.

3. Ullevaal

I og med bronseplasseringen går vi opp mange hakk når det gjelder å legge forholdene til rette for de tilreisende. På Ullevaal står vi på en god og bratt sittetribune under tak i den ene svingen. Det mest problematiske er at Stadion er for stort, slik at man føler seg veldig alene, nesten uansett hvor mange som er til stede (I hvert fall på en kamp mot Vålerengen). Utover dette er alt til stede, og fint lite å klage på.

2. Molde Stadion

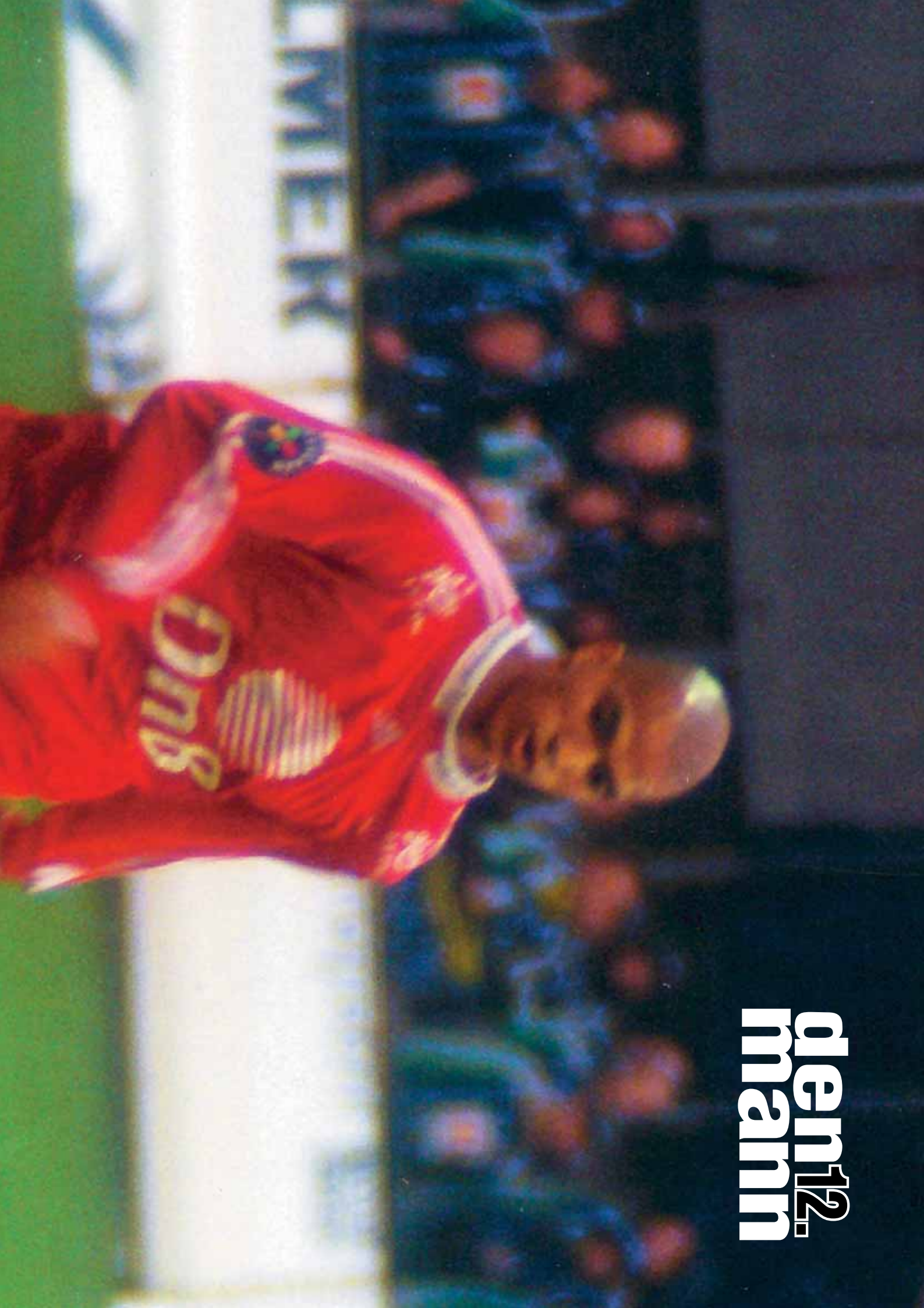
En glitrende tribune på et flott stadion. Vi står tett på banen i svingen, og har hatt mange muntre passiarer med Morten Bakke der oppefra. Tribunen er selvsagt overbygd, og Moldenserne er flinke til å holde uvedkommende vekke, ikke bare på vår del, men også på tribunen over oss. Tribunedelen er også akkurat passe stor, og plassert de ønskelige centimeter over banen..

1. Bryne Stadion

Bryne Stadion ga de fleste av oss en positiv overraskelse i vår. Etter diverse kalde opplevelser under åpen himmel og noe som var en miserabel tretribune tidligere år, var årets opplevelse en åpenbaring. En klassisk, dyp og smal ståtribune i den ene enden av langsiden, attpåtil under tak, gir optimale forhold for både å se kampen og å skape rå stemning. Forunderlig nok plasseres bortesupporterne her, mens jærbøndene selv har valgt å stå midt på motsatt langside uten tak. Skillet mot hjemmelagets tilhengere er med kraftig gjerder. Bortetribunen på Bryne Stadion er enestående i norsk sammenheng, og bare Kanarifansens tribunedeler på Åråsen kan sammenlignes når det gjelder å gi syngende supportere gode forhold.

**deniz
mann**

Frå trenarbenk til supportartribune

For Harald Aabrekk har tusenårsskiftet betydd ein overgang frå hovudtrenar i Brann til engasjert Store Stå-supportar. – Frå trenarbenken var eg både misunneleg og nysgjerrig på stemninga og samhaldet blant supportarane. Dessutan, seier han og avslører seg som ein ekte supportar: – Eg må stå på

fotballkampar. Eg kan ikkje sitja. Difor er Store Stå perfekt for meg. Slik forklarar han si nye plassering på Stadion. Før sesongen starta endra han billettane sine sentralt på hovudtribuna til eit par toukort på supportarbastionen.

Så sant han ikkje er bortreist med jobben for landslaget, så stiller han på Stadion. Og det er ikkje mange kampar han ikkje har fått med seg denne sesongen. Baselkampen var ein av dei. Men då ringde han heim frå England midt i kampen for å verta oppdatert. Igjen eit ekte supportartrekk. Og sorga hans over utfallet av kampen er vaskeekte; den satt framleis i då han tok plass på Store Stå saman med d12m under heimekampen mot Haugesund.

– **Trøkket kjem frå Store Stå**
Aabrekk lyt likevel innrømme at han har hatt sitjeplass på ein og annan kamp:
– Dersom eg har hatt med meg nokon som ynskjer å sitja, så lyt eg gjera eit unntak, fortel han medan det skin gjennom at dette ikkje er hans førsteval.
– Når det er fullt trøkk på Stadion, så går det an å vera på hovudtribuna også, men det er alltid frå Store Stå trøkket kjem. Eg går ikkje på fotballkamp for å vera uengasjert, slår Aabrekk fast.
Likevel er Harald Aabrekk forholdsvis

forsiktig når det gjeld synginga. – Min måte å vera engasjert på er ikkje å brøla mest mogeleg. Dessutan er eg både for fersk på Store Stå og for beskjeden til å kasta meg for fullt ut i synginga, meiner han.

– Supportarane må ha sjølvtilit

Men han har likevel stor sans for Store Stå-songane: – For det aller meste er dei flotte og ordentlege – utan å sjikanera motstandarane. Det er viktig

Foto: Per Arne Flatberg

for meg. Supportarar skal ha den sjølvtiliten og vera så trygge på seg sjølv at ein ikkje treng å rakka ned på andre, slår han fast. – På Store Stå er nesten alt som vert ropt eller sunge til fordel for eige lag. Supportarane held ut, sjølv om spelet er daft ein periode. Då får dei ofte betalt til slutt også, seier han og nemner dei seine scoringane mot både Haugesund og Start.

I tillegg til at Harald Aabrekk har ei genuin fotballglede, så er han også Sembs "spion" på Stadion.

– Kva vil du rapportera frå Haugesundskampen?

– Thorstein viser klasse, sjølv om det innimellom vert lengre mellom prestasjonane. Erlend og Azar er allereide inne på U21-landslaget, og Alex er med i biletet her.

Aabrekk er skikkeleg spent på Brann sin sluttsjutt denne sesongen. – Laget opna så bra og viste verkeleg klasse i vår. Så vart det meir blanda ein periode – heldigvis tapte også dei andre tetлага sine kampar. Men ei kvalifisering til Champions League hadde vore eit skikkeleg skritt framover, det er framleis innan rekkevidde, trur Aabrekk idet Stadion er i ferd med å tømast etter 2–1 over Haugesund. Elles ser han ikkje smått på det å sikra seg Europacupplass heller. – For kvar gong Brann er med, skaffar laget seg meir erfaring, understrekar han.

– Målsetjinga for Brann denne sesongen har vore å underhalda. Men har ikkje denne sesongen vore fattigare på høgdepunkt enn fjorårets?

Positiv spelargruppe

– Det er vanskeleg å samanlikna sesongane. Det gjekk bra i fjor ved at Brann kom til cupfinalen og var med like inn i medaljekampen. Men det var laget som først og fremst imponerte meg i fjor. Og laget er framleis ein samansveisa gjeng som aldri gjev opp, det er framleis ein flott atmosfære i spelargruppa. Spelarane er positive, ei eining som står saman, utan å skulda på kvarandre, sjølv om prestasjonane svingar. Dette er slett ikkje sjølv sagt, slår han fast.

– Når du ser på Brann, kva vil du seia laget først og fremst strevar med?

– I fjor var me gode i kontringsspelet og rimeleg bra på dødball. Kortaste vegen var me komne når det gjaldt angrep mot etablert forsvar – dette var også meint som neste arbeidsoppgåve – og dette er noko Brann framleis må jobba med, meiner han. Aabrekk er ikkje så lysten på ei utlegging om spelestilar: gjennombrøt eller ballbesitting. – Ingen

Foto: Per Arne Flatberg

må tru at me gav ballen bort med vilje i fjor, skyt han inn. Det som Aabrekk først og fremst finn viktig er at Brann skaper sin eigen identitet. – Denne må vera så grunnleggjande at det ikkje trengst ny sportsplan for kvar ny trenar. Det bør vera ein grunnleggjande kontinuitet ved utvikling av ferdigheter, stein vert lagt på stein, poenterer han.

– Alle må ikkje vera like

Sjølv har han tru på det han driv med fotballfagleg. Han summerer det opp som ein læringsmetode bygd på sjølvorganisering der dei kreative eigenskapane til einskildspelarar vert stimulerte. Han har tru på å få fram ulike eigenskapar framfor å gjera alle like. Denne læringsmetoden passar for alle, har han tru på, og han viser til at spelarar han har arbeidd med er på plass i mange ulike ligaar og fotballkulturar.

Aabrekk legg ikkje skjul på at han har frykteleg lyst å koma tilbake til Brann når permisjonstida går ut ved årsskiftet. – Eg har vore privilegert som har fått jobba med landets beste spelarar, men inst inne er eg ein klubbmann og har eit behov for å få jobba meir med spelarar. Ein kan ikkje vera spesialist på alt. For min del har eg jobba mest med å trena spelarane; det var difor eg i første omgang kom til Brann, påpeikar han. Han følgjer ikkje minst med unggutane Azar, Erlend og Alex som kom til klubben i hans periode, men vil ikkje

røpa kva han har lyst å seia til dei etter observasjonane frå Store Stå. – Det vil eg seia direkte til dei, svarar han og avslører også på andre måtar sitt spesielle blikk for situasjonen til dei unge talenta då han umiddelbart reagerer då innbytar Tommy Knarvik vert bytt ut midt i andre omgang.

Ikkje for einkvar pris

Går det som han vil, skal Harald Aabrekk etter jul kombinera spelarutvikling i Brann med assistentjobben på landslaget. Utan at han vil seia for mykje om det, skin det gjennom at mediauttalane frå Teitur (Thordarson) og Tor (Todesen) har gjort han litt usikker. Han kunne nok ynskt seg å høyra noko direkte frå dei to – ikkje berre lesa kommentarar i media. Og om han aldri så mykje har lyst å halda fram i Brann, så skjer ikkje det for einkvar pris. Ein reprise på fjoråret vil han ikkje ha om att. Og Aabrekk understrekar at klubben sitt beste er det viktigaste for han.

– Korleis har overgangen frå trenarbenken til Store Stå vore?

– Det har vore litt godt å kunna halda ein lavare profil i forhold til media; det er godt å sleppa å sjå seg sjølv i avisene kvar dag. Men elles både var og er det koseleg å møta folk som er opptekne av fotball; det er jo mi interesse også. Bergen er ein fin by og folk behandlar meg godt her, slår han fast.

**den12.
mann**

Foto: Per Arne Flatberg

Brann 2 mot andre?

Branns annetlag vant sin avdeling i årets tredjedivisjon. Resultatene varierende som ventet mye, alt ettersom hvilket lag Brann 2 kunne mønstre. I enkelte kamper stilte vi med omtrent rent juniorlag, mens laget i andre kamper ikke sto noe tilbake for det vi har mønstret i årets eliteserie.

Spillere som Petter Andreassen, Morten Kolseth, Alex Valencia, Marcus Bakke, Kjetil Norland, Egil Ulfstein og Tommy Knarvik har alle fått spille seg inn på A-laget via prestasjonene på andrelaget. Samtidig har andrelaget vært en fin plass for spillere på vei tilbake etter skade å spille seg i form.

Kvalifisering

Brann vant sin avdeling i tredjedivisjon, og spiller i disse dager kvalifisering om en plass i neste års andredivisjon. Kvalifiseringen begynte dårlig med tap 1-2 hjemme mot trønderlaget Kolstad. I skrivende stund er det ikke klart om Brann får anledning til å spille sin andre kvalifiseringskamp mot Nest/Sotra. For at Brann skal ha noen sjanse til opprykk må Nest slå trønderne og Brann må så slå Nest/Sotra slik at vår målforskjell blir best av de tre lagene.

Andredivisjon viktig

Opprykk til andredivisjon er uhyre viktig for Branns satsing fremover. I følge Branns sportslige ledelse, er ikke nivået i tredjedivisjon høyt nok til å gi våre nest beste spillere sjansen.

Brann 2s kamper

Hovding	– Brann 2	0-9
Follese	– Brann 2	0-2
Hald	– Brann 2	3-1
Austevoll	– Brann 2	4-1
Radøy	– Brann 2	3-2
Lyngbø	– Brann 2	1-3
Vadmyra	– Brann 2	2-5
Bergen Nord	– Brann 2	0-10
Frøya	– Brann 2	1-8
Bjarg	– Brann 2	2-7
Askøy FK	– Brann 2	2-0
Brann 2	– Radøy	2-1
Brann 2	– Lyngbø	3-2
Brann 2	– Vadmyra	6-2
Brann 2	– Bergen Nord	2-0
Brann 2	– Frøya	5-1
Brann 2	– Bjarg	9-1
Brann 2	– Askøy FK	3-0
Brann 2	– Hovding	4-0
Brann 2	– Follese	4-1
Brann 2	– Hald	3-1
Brann 2	– Austevoll	8-1

Tabellen

Lag	Kamper	V	U	T	Målforskjell	Poeng
1 Brann 2	22	17	1	4	97 - 31	52
2 Radøy	22	16	1	5	78 - 40	49
3 Hald	22	16	1	5	60 - 35	49
4 Askøy FK	22	13	2	7	63 - 39	41
5 Lyngbø	22	12	3	7	60 - 42	39
6 Follese	22	11	2	9	57 - 46	35
7 Hovding	22	10	3	9	60 - 54	33
8 Austevoll	22	7	3	12	45 - 70	24
9 Bergen Nord	22	6	1	15	37 - 76	19
10 Vadmyra	22	5	3	14	44 - 67	18
11 Bjarg	22	4	2	16	35 - 76	14
12 Frøya	22	3	2	17	22 - 82	11

Per Mikkell Haldorsen har spilt seg til en plass på A-lagets benk gjennom godt spill på klubbens andrelag og juniorlag. Foto: Per Arne Flatberg

Herr og Fru Brann

Ekteparet Kari og Jan-Erik Larsen er blandt dem som har vært lengst i Sportsklubben Brann. Han siden 1988, og hun siden 1989. Jan-Erik har på en eller annen måte hatt tilknytning til Brann siden han begynte på klubbens lilleguttlag. Det er svært få, om noen i det hele tatt, som har hatt så mange titler i en bedrift som det Larsen har hatt. Han har vært redaktør i medlemsbladet, merkantil direktør, daglig leder, administrativ leder, og nå har han fått tittelen "kontorsjef". – Karrierestigen i Brann går ikke oppover, den går nedover", sier han spøkefullt.

Larsen ble aldri noen stor slager i Brann som sine medspillere Roald "Kniksen" Jensen, Steinar Aase og Rolf-Birger "Pesen" Pedersen, for å nevne noen. I stedet valgte han å satse på en yrkeskarriere i shipping, ett yrke som krevde en del reising.

Debuten i Brann-drakten for A-laget husker Jan-Erik svært godt. Den var mot Sunderland i England. Det var en kamp Brann ledet 3-0, men til slutt tapte 5-3. Etter kampen ble hver spiller kalt inn på trenerens hotellrom for å gi en kommentar på hvordan de hadde spilt. Jan-Erik fikk beskjed om at han hadde klart seg ganske bra, men at han måtte ta den tredje skåringen på sin kappe.

Dette skjønte han ikke helt og sa: – Eg? Eg va jo langt ute på banen eg! Treneren svarte da: –Ja, men ka faen gjorde du der?

Jan-Erik holder med motstanderen!

Jan-Erik husker godt da de spilte om norgesmesterskapet for juniorer, og det han kanskje husker aller best er 4. runde. Den skulle spilles mot Ålesund i byen ved samme navn. Larsen og Per Pettersen ble syke av båtturen, og fikk av den grunn ikke spille. Kampen hadde de gledet seg til i lang tid, og de ble som de fleste ville blitt, ganske så sure på treneren. De bestemte seg derfor å heie

på Ålesund, iført Branns treningsdresser. Enden på visen er imidlertid at Branns juniorlag vant NM, og begge de to unge oppkasterne fikk spille finalen.

Endringer

Larsen innrømmer at han langt fra har vært begeistret for alle endringene som har vært i Brann opp gjennom årene. Og han mener at den siste endringen som har funnet sted, utvilsomt er den beste. Det å få inn Bjørn Dahl og Arne Møller, og å få Teitur Thordason tilbake har på mange måter snudd opp ned på mange ting. – Nå er det skikkelig gøy å jobbe her, smiler Jan-Erik.

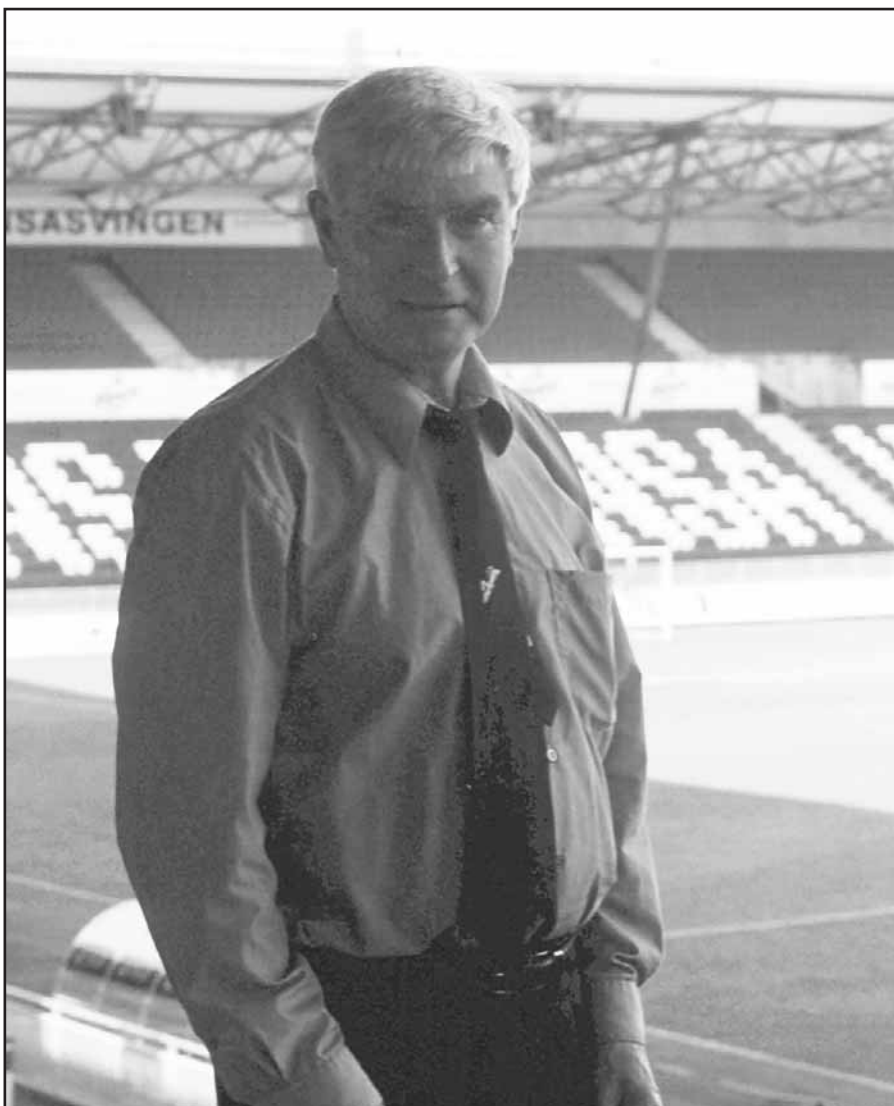
Men gøy har det ikke alltid vært på Stadion, og han innrømmer mer enn gjerne at det har vært perioder der ting har vært virkelig tøft å takle og legger til at dette er ting som ikke nødvendigvis er avhengig av hvem som har sittet i styre og stell. Det har også svingt etter de sportslige og økonomiske resultatene. – Når krybben er tom, bites hestene, og slik har det vel vært her også.

Verste minne

Når vi spør om hva hans verste minne fra tiden i Brann er, svarer han at det var noen generalforsamlinger på slutten av 80-tallet han gjerne skulle vært foruten. – Det ble sagt og gjort så mye dumt. Uroligheter på Stadion er noe Kari også misliker sterkt, og innrømmer at hun i slike tider får mer kjeft enn hun selv mener hun fortjener.

Jan-Erik viser oss to avisartikler han har rammet inn og hengt på veggen. Begge viser bilde av ham som viser frem noen pengeseddel. Den ene overskriften sier: "Tjente penger på Sampdoria". Dette var saken bildet var tatt for å brukes til. Noen år senere trykker avisen det samme bildet, denne gangen var overskriften en helt annen: "Brann bekrefter svarte penger". – Jeg har fått erfare at pressen kan manipulere til tider, sier han.

Nå er forholdet til pressen langt bedre, selv om det ikke alltid har vært

slik. Og han innrømmer at han hadde problemer med å takle pressen i en periode, og at han til tider tok seg nær av det som ble skrevet.

Forfatter?

Når Kari og Jan-Erik ikke jobber, tilbringer de tiden sammen med barn og barnebarn som de etterhvert har fått noen av, jobber i hagen og går tur med hunden. – Jeg ser de kampene jeg kan på tv, ellers prater vi lite fotball hjemme, forsikrer Jan-Erik.

Jan-Erik har også en stor lidenskap for skriving. Han driver blant annet med programbladet som blir solgt før hver hjemmekamp. Ellers har han også skrevet bøker om stedet han vokste opp, "fotballlivet", militæret, jobben i Brann, og jobben han hadde tidligere. Bokene har han fått kjente tegnere som Audun Hetland og Leif Rå fra BT til å illustrere.

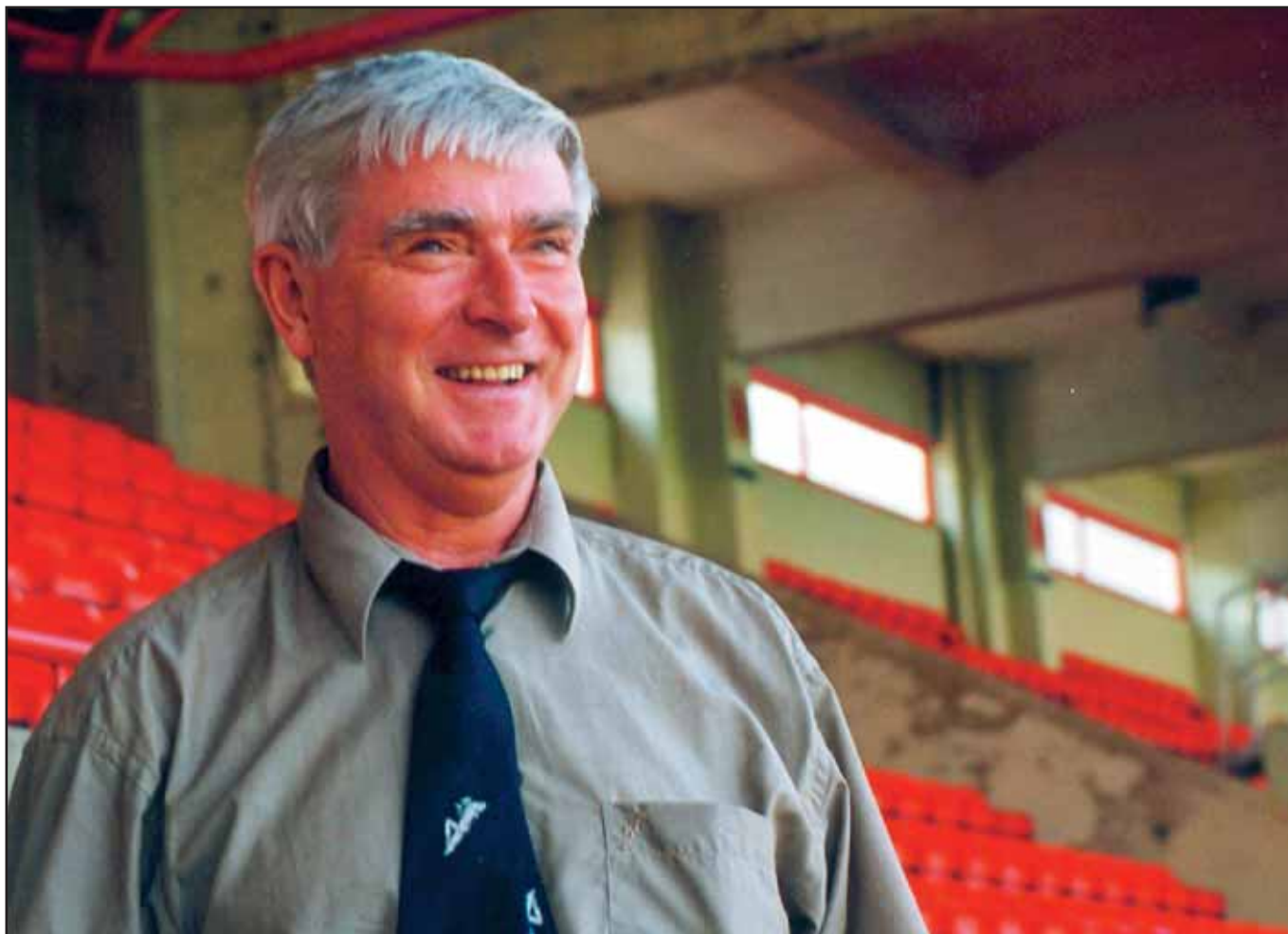
Godt forhold til spillerne

Både Jan-Erik og Kari har et godt forhold til spillerne, og mener at det er veldig nødvendig å sette dem i fokus. De er klubbens verktøy, og uten dem ville de ikke hatt jobb noen av de. Kari ser ofte på seg selv som er ekstra mor for spillerene. "De er jo på alder med våre egne barn, snart også barnebarn!"

BA
B E R G E N S A V I S E N

– Ingen kjenner Bergen som BA

Lommekjent mobbeoffer:

For noen uker siden skulle spillerene en tur på Ulriken, og siden Jan-Erik har gått opp og ned det fjellet hver eneste dag i 20 år, fant Teitur Thordarson det ganske så naturlig å spørre ham om han ville være veiviser. Det var tett med tåke, så det endte med at hele gjengen gikk seg vill. En tur som skulle vare i en time, varte i tre-fire timer. Spillerene var spredt på alle kanter mellom Stadion og Ulriken. – De mobber meg hver gang de ser meg, og sier: “Neimen, er det ikke mannen som er kjent på Ulriken da?”

Teitur og gjengen:

Brann valgte Teitur Thordarson som ny trener først og fremst fordi klubben hadde så god erfaring med ham fra sist han var i Bergen. – Det at han hadde vært her før, og at Brann visste hva han stod for, både som trener og menneske, gjorde saken mye lettere, sier Jan Erik og Kari.

Teitur valgte Tor Thodesen fordi han visste at de to jobbet godt sammen, og at de delte samme filosofi. Det at trenerene jobber så godt sammen smitter over på spillerene, og det er pr i dag det beste trener-teamet vi kunne

fått, mener Larsen.

BST

Herr og fru Larsen mener at det er riktig at supporterene har utnevnt seg til lagets “12. mann”, for det er nettopp så viktige de er. – Når vi får skikkelig trykk på tribunen er det som å spille med en 12. mann, det er det ingen tvil om. Den rosen skal supporterne ha! – Kunne noe vært annerledes?

– Til dette spørsmålet har Jan-Erik et klart svar; hans høyeste ønske er å bygge en ny “Hansa-tribune” i Klokkesvingen med ny gymsal, bedre fasiliteter til pressen, nye kontorer osv.

Pensjon

Da vi spør om de noen gang har vurdert å slutte, svarer de begge blankt nei, og forklarer at det er Brann hjertene deres banker for. Både Jan-Erik

Familedag på Stadion

8. august i år arranger te BST for første gang en åpen familedag på Brann Stadion. Arrangementet ble en overveldende suksess, med over 500 barn til stede. BST fikk god hjelp av Jan Erik Larsen og

Teitur Tordarsson i Brann, samt samarbeidspartnerne Hansa, Diplom is, Rema 1000, Gilde og ikke minst Apostlenes Røde Gærninger, som stilte opp og hjalp oss med de praktiske.

Alle bilder: Kjell Morten Hjartøy

Visjoner for Brann på Internett

På Internett har gjengen som står bak internettsiden www.brann.as markert seg kraftig som et alternativ til Branns og andre mediers nyhetsformidling om Brann. Det er ingen tvil om at siden drives av supportere med hjertet i Brann. Med basis i #brann-kanalen på IRC, har de tatt mål av seg til å lage Norges beste Brann-sider, og ta opp konkurransen med selveste Brann om dette.

Mange Internett-brukere, og spesielt de yngste, bruker IRC til å prate med kamerater og andre med tilsvarende interesser på Internett. Irc-kanalen #Brann ble opprettet våren 1997 av Erik Bergsland og Stein Andre Mjelde. På

vårparten hadde de #brann som "one-day-channel" etter kamper. Til tider var det svært mange folk der. Men uten "bot", ingen kanal. Mot slutten av sommerferien #brann endelig en "bot" som ble kalt "BrannMann" og vips, 26/9-1997 hadde #brann den høytidelige åpningen.

Siden 1997 har Irc-kanalen blitt et meget populært sted for Brann supportere å diskutere det som foregår i Idrettsveien. Antall brukere har steget fra 6-7 stk i 1997 til ca 75 i dag.

Forskjellige brukere

Personene som du finner på #brann er like varierende som dem du finner på en kampdag på Brann Stadion. Noen er helt fanatiske, andre er medgangssupportere, mens noen er der bare for det sosiale. Men det er dette mangfoldet som gjør #brann til en interessant plass å diskutere ting på. Siden internett ofte brukes av den yngre garde er brukernes alder stort sett

The screenshot shows the homepage of www.brann.as. At the top, there's a logo for "brann.as" and a navigation bar with links to "web-siden for irc-kanalen #Brann", "www.brann.no", and "www.bst.no". The main content area is divided into several sections:

- Nyheter:** A list of recent news items, including "Lokker Azar til Holland" (dated 2000-10-07) and "Brann bøtelagt av UEFA" (dated 2000-10-06).
- Brann:** A list of links to various Brann-related content, including "Bilder", "TIFO Bilder", "Tippekomp", "Gjestebok", "Sanger", "Brannlegender", "Aktuell Rapport", "Mobilnyheter", "WAP", "Terminliste", "Tabellen", "Linker", "Mailingsliste", "Om brann.as", and "Hjelp oss".
- #Brann:** A list of links to various #Brann-related content, including "Regler", "Brukere", "Oper", and "Boter".
- LES MER:** Links to more information for each news item.
- Nytt på siden:** A section for new content, including "Aktuell Rapport fra Haugesund kampen" and "Aktuell Rapport fra kampene mot Basel og Start".
- #Brann - treff:** A section for Brann meetings, including "Det blir branntreff før kampen mot Stabæk, meld deg på nå!".
- VIKTIG:** A section for important information, including "Alle som har Brann.as mail kan dere sende meg en mail fra en annen konto (e.g. hotmail, online, whatever...) med de passord dere har/søker. Til stmjelde@online.no. Vi flytter mailserver i natt og må derfor sette opp kontoene på nytt!".
- TIFO-bilder:** A section for TIFO images.

www.brann.as har opparbeidet seg et ry som den beste siden om Brann på Internett.

mellom ca 15 - 22.

#Brann-treff

I de tre årene #Brann har eksistert har det vært arrangert to-tre #branntreff i året. Disse arrangeres i forbindelse med Branns hjemmekamper. Hva skjer på disse #branntreffene? Brukerne treffes først for å innta et bedre måltid på Peppes Pizza. Deretter venter en liten oppladning på Fotballpuben før nesen settes mot Brann Stadion. I forbindelse med supportercupen i 1998 dannet #Brann et lag som het SK Nederlaget. Navnet passet meget bra til prestasjonene, SK Nederlaget tapte samtlige kamper i supportercupen. SK Nederlaget trener ca en gang i året og er med i en gatecup eller to pr. år. Takket være disse faktorene er miljøet på #brann veldig bra, og det kommer stadig nye brukere som integreres i dette miljøet.

Eksilbergensere

#Brann er også blitt redningen for noen

av de som er så uheldige å bo utenfor Bergen. Det har etterhvert blitt endel brukere fra BST - ØST som besøker #Brann jevnlig.

Her slipper de å diskutere fotball med Klansfolk eller andre rare mennesker. Her finner de så og si bare likesinnede

Det er veldig lett å bli hektet på Internett, derfor har mange av brukerne på #Brann høye telefonregninger grunnet av all chatten på IRC. Men de fleste ser på dette som en grei "investering" siden du kommer i kontakt med Branntilhengere hver dag og når som helst på døgnet.

For dere som har internett er det bare å gå inn på IRC og på kanalen #Brann, dere vil garantert bli godt motatt

Hvor finner jeg IRC - kanalen #Brann?

Du finner #Brann på IRC (Internet relay Chat) på serveren :Efnet (irc.homelien.no)

Nyheter

- ☐ Kamprapport fra VIF kampen
- ☐ Kamp rapport fra Bode/Glimt kampen

Kamprapport fra VIF kampen

På lørdag formiddag sendte Brann en søknad til NFF der de ba om at kampen mot Vif ble utsatt på grunn av at 7 spillere var syke. De fleste av oss regnet med at dette burde gå greit, med tanke på at Start og Tromsø hadde vært i lignende situasjoner og fått sine kamper utsatt. Derfor kom det som et sjokk når Espelund annonserte at kampen ville gå som planlagt.

[LES MER] (0 Kommentarer)

Multimedia

- ☐ Bilder fra kampen mot Bode/Glimt

Kamp rapport fra Bode/Glimt kampen

I fjor vant Bode/Glimt 2 - 0 over Brann her i Bergen. Det samme greide de i år og det var like fullt fortjent som i fjor. Allerede etter første spark på ballen var det mulig å se tegnene på at dette ville bli et nytt tap for Brann

[LES MER] (0 Kommentarer)

Diskusjon

- ☐ Heldigvis ingen Molde-kamp
- ☐ Heldigvis ingen Molde-kamp

Kamper

Neste Kamp:
Søndag 15. Oktober
Lillestrøm - Brann

Forige Kamp:
Søndag 1. Oktober
Brann - Haugesund(1 - Oktober)

Spill

Andre Menger

Gjestebook

WAP

Linker

Om den 12 mann

Hjelp oss

Chat

Eksterne Lenker

Eldre Artikler

Poll

Hvem vinner Serien 2001?

☐ Brann
☐ stem

5 stemmer, 1 kommentarer
[Se resultat](#)

www.den12mann.com skal bli den viktigste konkurrenten til nye brann.no og åpner sidene 14. oktober. Skjermdumpen er fra en prototype og har ikke fått særlig mye innhold ennå.

Hjemmesider

I 1998 fikk Irc-kanalen #Brann sine egne hjemmesider. Primært var dette en side med info om kanalen #brann, men den utviklet seg raskt til å bli en side for alle Brannsupportere.

Vinteren 1999 fikk siden et nytt og bedre design og den ble oppdatert så og si hver dag. Det kom også gratistjenester som andre kunne benytte seg av. Feks gratis e-mail og å få Brannnyheter på mobiltelefonen. I tillegg kom bilder og kamprapporter/reisebrev fra kampene.

Pr dags dato er Brann.as den mest populære uoffisielle siden. Den har hittil hatt i underkant av 40.000 treff på forsiden. I tillegg regnes siden som den beste uoffisielle siden om Brann, både innholdsmessig og utseendemessig.

Menneskene bak

Hvem er disse som bruker som bruker så lang tid på å lage brann.as?

Jon Søfteland er 22 år og er den

personen som har designet hjemmesiden. Han har også den ansvaret for tippekonsurransen på Brann.as

Erik Bergsland er 19 år og sammen med Jon har han ansvaret for de tjenestene som folk kan få gratis på brann.as

Stein Andre Mjelde er 19 år og har ansvar for å legge ut bilder etter kampene. I tillegg står han for mange av oppdateringene på Brann.as

Geir Vårdal 19 år og er den av de fire som er på flest Brannkamper, derfor har han ansvaret for å skrive kamprapporter etter hver kamp.

Ingen i Brann.as redaksjonen har digitalkamera og har derfor fått god hjelp av brødrene Jesper og Sondre Arvesen og Erik Kvalsund som har tilgang på digitalkamera.

www.den12mann.com

brann.as er i stadig fornyelse. Det er like før siden får et nytt og bedre design. I

tilegg skal den bli bedre på alle punkter. Den nye satsingen kommer i stand som en reaksjon på det mange oppfatter som dårlig arbeid fra Branns side på Internett. Personene bak den nye siden (som får adressen [www.den12mann.com](#)) mener også at det er avjørende for en god side at den er uavhengig i forhold til de man skriver om, og mener at blant annet Vålerengen på Nett er et godt eksempel på dette. Den store forskjellen på de nye og de gamle sidene vil være at de nye sidene vil satse mye på egne Brann-nyheter og eget stoff. Mens brann.as i all hovedsak klipper stoff fra avisene, vil den12mann.com ha egen og uavhengig dekning av alt som skjer rundt Brann. De nye sidene skal være operative lørdag 14. oktober.

Av Geir Vårdal

Synger når vi vinner!

De gamle på Store Stå kan fortelle om en annen tid. Det var en gang for lenge siden at det var en stor, syngende gjeng som støttet laget uansett. Dess verre vi slet, dess mer sang supporterne. De kan fortelle at folk stilte opp utenfor Stadion to timer før kampstart. Både for å få en god plass på tribunen, men også for å være klar til å begynne å synges for laget i det øyeblikk spillerne kom inn for å bese banen. Ofte vil de tørke en liten tåre, og konstatere at verden og supporterne nok har forandret seg.

Før kunne vi skryte av at vi alltid støttet laget. Vi var fanken ikke noen medgangssupportere. Men noe har endret seg dramatisk. Branns

supportergjeng har dessverre utviklet seg til en patetisk gjeng med medgangssupportere. Vi synger når vi vinner, og knapt nok det. Utover året i år har stemningen blitt mer og mer patetisk. Men det begynte så bra. I årets første kamper hadde vi en syngende gjeng som var over dobbelt så stor som jeg kan huske å ha sett den noensinne tidligere. I de gode kampene i vår var stemningen elektrisk der folk sto som sild i tønne på Store Stå. I sesongens nest siste hjemmekamp var det ingen problem å spasere til topps midt på Store Stå uten å måtte brøyte seg frem. Det har neppe vært mer enn 700-800 mennesker inne på tribunen de siste kampene. Vesentlig mindre enn den syngende gjengen i vårens første kamper. Den syngende gjengen er kraftig redusert. Det er også

engasjementet, trykket og fantasien. Vi står og mumler de samme sangene, fullstendig uten engasjement.

Hva har skjedd?

Hva er det som har skjedd med Store Stå og den elektriske stadionstemningen? Jeg tror det først og fremst er tre viktige ting som har skjedd:

Det er kommet mange nye folk til Store Stå. Mange av de etablerte har trukket seg tilbake til sittetribunene eller vekk fra Stadion helt og holdent. De nye har ikke alltid blitt herdet i motgang, og ingen har fortalt dem at en supporter synger og støtter laget uansett. Samtidig er mange av "forbildene" på Store Stå folk som ikke engasjerer seg i å skape stemning, men finner større glede i å syte og klage over klovner på banen og

klovner på tribunen. Tidligere var dette en forholdsvis liten gruppe som allikevel engasjerte seg og skapte mye stemning. Nå har de i stor grad trukket seg vekk fra kjernen av de syngende supporterne, og står for seg selv og syter, samtidig som mange av de andre krumtappene i stemningsskapningen har blitt med dem.

TIFO-aktivitetene tror jeg ikke har vært bare av det gode. Vel har det blitt flotte visuelle aktiviteter, men folk har også villig latt seg passivisere, og forventer at andre skal ta tak for å skape stemningen på Stadda. Disse andre er enten TIFO-gruppen eller styret i BST. Den eneste måten å skape god stemning på er at hver enkelt tar tak og gjør sitt beste. Med en gang mange nok mener det er andres ansvar å skape stemning går

det nedenom og hjem.

Det var en tid vi ville vært svært fornøyd med å være med og kjempe om sølv to runder før slutt. Det er vi ikke nå. Vi skal jammen meg bli underholdt også. Leder Brann, men spiller svakt, kommer mishagsytringene hyppigere enn den verbale støtten til laget. For svært mange er det blitt sånn at vi går på Stadion for å bli underholdt. Hvis underholdningen svikter er det vår forbannede rett å si vår mening om klavnene som ikke presterer ute på banen. De færreste tror laget blir noe bedre av dette. Men mange setter sine egne behov foran behovet til laget. Det blir ikke mye støtte av den slags.

H va kan gjøres?

Trenden har vært klar i flere år. Vi er blitt bortskjemt over lang tid med at

stemningen har skapt seg selv fordi hver enkelt har tatt ansvar for å skape stemning. Man kan si at BST burde starte med forsangere, eller pøse på med enda mer TIFO. Brann kunne godt tenke seg å bruke mikrofoner foran oss for å få mer lyd, og flere forslag dukker sikkert opp. Mitt forslag er helt annerledes: Hvis hver enkelt gjør sitt beste for å støtte laget kampen gjennom blir det kanonstemning, og vi hjelper laget til å gjøre det bedre. Tar vi med skjellsordene og sutringen med oss til Fotballpuben etter kampen istedenfor å slenge det ut mot frustrerte Brannspillere oppnår vi kanskje at spillerne får mer selvtillit og tør å gjøre de tingene vi lengter etter. Fortsetter det som nå, blir vi sunget ut til og med av trønderne neste år.

Alt for Norge

Om trøndere, landslaget og annet pakk

Scenario 1: Mannen ved siden av meg begynner å bli beruset. – Du kain da itj mein at du itj håpe Rosenborg vijnn? Jeg har nettopp vært vitne til at Fotballpuben har reist seg klare til å juble over John Carews avslutning på et perfekt angrep. De setter seg og sukker oppgitt over John Carews ineffektivitet enda en gang. Mannen ved siden av meg er trønder. Han har et Rosenborg-sjal rundt halsen. For en stakket stund opplever han at også bergenserne samler seg rundt hans lokale idoler.

Scenario 2: Verftet. Norge spiller landskamp mot Slovenia. Hansalauget har invitert til fest og feiring av at Norge går videre. 300 mennesker er samlet, og Tommy Sulen prøver å piske opp stemningen i forkant av kampen. De færreste her har noe forhold til Brann. De er Bergensere, men det er landslaget som teller. Norge spiller en drittkamp, men jubelen står i taket når kampen er over og Norges landslag har klart 0-0. Festen er i gang når spanjolene scorer et par kjappe mål på overtid og sender Norge ut av EM. Kun en fattig stemme brøler ut: JAAAA!!! mens resten av forsamlingen ser fårete på ham.

Vi er jo fra Norge

Rosenborg og landslaget. Kun en cupfinale med Brann klarer å lokke frem en tilsvarende entusiasme hos den jevne Bergenser. Jeg snakker ikke her om “die-hard” Brannsupportere, men de som vi møter på jobben eller skolen hver dag. De som sender deg små stikk når Brann har tapt en kamp, og gjør dagen din enda verre enn den var fra før av. De som kanskje kommer på Stadion 16. mai, mens ellers holder seg langt vekk. De samme som skaffer seg parabolantenne for å følge med på Champions League, der Rosenborg er selve gromlaget. – Hvordan i all verden kan du holde med Rosen-

borg? spør vi dem. Svaret kjenner vi alle; – De er jo fra Norge, så det er klart jeg gleder meg over deres suksess, og unner dem alt godt.

Fotballnasjonalismen gir seg mange snodige utslag. For oss som ser på trønderpakket som selve hovedfienden, og i prinsippet unner Rosenborg det aller verste, er denne holdningen vanskelig å skjønne. Kanskje svarer vi – Hva har nå Norge med saken å gjøre? Vi er fra Bergen, og her er laget Brann. Rosenborg er fienden!

Du blir sett rart på, og du vet at du er blitt enda rarere i trønderelskerens øyne.

Trønderpakket

Det er imponerende med Rosenborgs pågående suksess i Europa. Vårt eget tragiske endelikt nesten hvert år viser med all mulig tydelighet hvor vanskelig det er å lykkes i Europacupen. I Champions League er det enda verre. Det vet vi. Å være imponert er en ting. En helt annen ting er å glede seg med pakket. For hva er det som skjer når Rosenborg stadig har suksess i Europa? Trønderne får stadig mer penger, og er i dag den eneste norske klubben som virkelig har solid økonomi. Det betyr i praksis at trønderne kan kjøpe hvem som helst av norske spillere. Vil de ha en Thorstein Helstad, en Magnus Kihlstedt, en Azar Karadas, en Svante Samuelsson, så får de det. Vi har sett det tydelig gjennom mange år nå. Trøndernes kjæledegger kjøper de spillerne de måtte ønske seg, og setter stadig nye overgangsrekorder. På ligningstallene fra Trondheim, troner Rosenborg-spillerne høyt oppe. Eggens disipler har råd til å betale spillerne tre til fire ganger mer enn noen annen norsk klubb klarer.

Ved at Rosenborg stadig kan kjøpe seg suksess, svekkes ligaen totalt sett, og den blir mindre spennende. Samtidig blir våre sjanser til noen-sinne å vinne serien annet enn ved en tilfeldighet stadig mindre. Er

dette noe å glede seg over? Nei, bare for pengetellerne i brakken på Lerkendal.

Landslaget

Men hva med landslaget, da? Vi er jo tross alt norske, og støtter vel landslaget i kampen mot resten av verden? For meg blir dette feil. Brann er vårt landslag, og Bergen er vår nasjon. De siste ti årene har Brann hatt fire spillere innom A-landslaget. Det skyldes ikke bare at Branns spillere ikke er gode nok, men at landslaget er et slags “Norway United”, sammensatt av spillere fra den engelske ligaen og Rosenborg. Spillerne på landslaget er spillere jeg ikke på noen måte føler noen tilhørighet overfor. Stort sett representerer de klubber jeg enten hater eller er fullstendig likegyldig til. Hjemmekampene spiller de på Ullevaal, en bane vi i Bergen for så vidt synes det er greit å spille cupfinale på, men som ellers ligger alt for usentralt til at det er interessant å se kamper der. Sist A-landslaget spilte en kamp i Bergen, var på Kniksens tid. Til og med U-21 landslaget foretrekker å spille sine hjemmekamper på storbaner som Melløs, Åråsen og Nadderud fremfor Brann Stadion.

De færreste av oss har noen gang sett de fleste av landslagsspillerne spille “live” annet enn som representanter for motstanderen. Hvorfor skal vi da holde med dem fordi de plutselig er tatt ut til å representere Norge?

NFF

Norges Fotballforbund heter en organisasjon i Oslo. Denne organisasjonen hater Bergen og Brann. Denne organisasjonen har mye penger, fryktelig mye. Mye av dette har de fra sitt flaggskip, det norske herrelandslaget. Ved å støtte landslaget støtter vi også NFF. Sannelig en fin tanke.

Av Per Arne Flatberg

7.000 tilskuere sporløst forsvunnet

Tilskuermessig har årets sesong vært omtrent som vanlig. Vi begynner bra – svært bra, før tilskuer tallene faller og faller utover i sesongen. På det minste har vi vært 6.400 tilskuere på Brann Stadion i årets serie.

Det har ikke akkurat vært folksomt foran billettluken i forkant av de siste kampene. Foto: Per Arne Flatberg

Tilskuertallene svinger dramatisk. Fra drøyt 6.000 til over 18.000. Hva er det som skjer, og hvorfor kommer ikke folk på Stadion når det drar seg til? Brann er fortsatt med i kampen om seriesølv, og det er i skrivende stund to serierunder igjen. Vår besøkelsestid er nå. Det er nå vi kan hjelpe Brann til å ta sølv. Likevel varierer tilskuertallene mellom 6.400 og drøyt åtte tusen i de siste hjemmekampene. Ikke bare er det pinlig, men det har også svekket våre sjanser til å ta sølv.

Desillusjonert

I vår var vi høyt oppe. Brann la listen høyt. Vi skulle underholde og vinne kamper. Det gjorde vi også. I sommer og høst har det buttet imot, og tilskuertallene har falt og falt. Jeg tror vi ble bortskjemt av det gode spillet i vår. Når Brann ikke lenger spilte like godt, holdt mange seg hjemme isteden for å se byens stolthet spille. Jeg finner ingen annen forklaring, for på mange andre områder har Brann lyttet til det publikum har sagt.

Priser

Prisene på Stadion er differensiert fra 50 kroner (for studenter) og opp til 185 for de beste plassene på Stadion. Vanlige sitteplasser nederst i Hansavingen koster bare 100 kroner, og våre medlemmer kommer inn på Store Stå for 70 kroner. I klokkesvingen kommer alle barn gratis inn. Det er med andre ord svært få som kan skylde på økonomien for å holde seg vekke fra

Stadion.

Lokale, unge spillere

Fra Bergensere som hvert år maser om at det er for få unge, lokale spillere på laget har det vært meget stille i år. Knappt noen andre lag i Norge har gitt like mange unge talenter fra nærområdet sjansen som det Brann har gjort i år. Trenerne innrømmer at de innimellom har vært over smertegrensen for hva laget kan tåle av ungdommer, men det er ikke tilfeldig at det er mange unggutter fra Bergensområdet som har spilt seg inn i år.

Billettsalg

Stadig mer av Branns billettsalg skjer på forhånd. Det er lett å få tak i billett i Brannbutikken eller på Posten. Også på Stadion har man tatt seg litt sammen, og det har ikke akkurat vært lange køer ved billettluken på de siste kampene. For vår del har inngangen til Store Stå i all hovedsak vært smertefri og køløs. For de som måtte ønske å sitte er det svært godt utvalg av gode sitteplasser på Stadion.

Mat og drikke

Også på matsiden har Brann (eller Bon Appetit) tatt seg sammen og har nå bra serveringsopplegg i forbindelse med kampene. I tillegg er kioskene blitt såpass mange at det ikke er de lange køene vi er vant til.

Transport

På transportsiden er det fortsatt mye som mangler. Rett buss fra Stadion er vanskelig å finne etter kampslutt, og parkeringsmulighetene for de som kjører er fortsatt under enhver kritikk. Kanskje Brann skulle tenke annerledes før neste sesong? Hva med gratis parkering på Bystasjonen og gratis skyttelbusser til Stadion før og etter kamp?

Arrangement

Arrangementet rundt kampene er forferdelig, men jeg tviler på at folk holder seg vekke fordi de ikke orker å se Gullbrand med sine idiotiske spillopper eller fordi de misliker Radio 1s musikkvalg før kampen. Og selv om Erik Hanøy har en egen evne til å bryte inn med uvesentligheter akkurat når Store Stå synger, er vel heller ikke dette grunn nok til å holde seg vekke?

Spenning

Spenningen er det heller ikke noe å si på. Mot Molde søndag 22. Oktober kan sølv deles ut på Brann Stadion for første gang på svært mange år. Alt burde ligge til rette for en folkefest av dimensjoner. Jeg tror likevel ikke det kommer til å skje. Vi kjenner fortsatt ikke vår besøkelsestid. For i de siste kampene har Brann vært omtrent like karismatiske som Bryne. Poengene har sittet svært langt inne, og Brann har langt fra spilt godt. Likevel har vi evnen til å heve oss mot lag som skal være jevn gode eller bedre enn oss, og jeg

Branndraktene får du kun i Brannbutikken

1. Hjemmedrakt: Kr. 500,-

2. Spesialdrakt med kun logo: Kr. 600,-

3. Bortedrakt: Kr. 500,-

4. 1963-replika hjemme: Kr. 300,-

5. 1963-replika borte: Kr. 200,-

BST-medlemmer får 50 kroner i rabatt på hjemme- og bortedraktene til årets sesong.

Har du ikke fått vår katalog, så ring oss og bestill den, eller besøk vår internetbutikk på

www.bst.no/butikk

Brannbutikken – Markeveien 11

Tlf. 55 96 23 35. Åpent Man-Fre: 11–17(18). Lørdag: 11–15

Hassan trives

Branns tidligere midtbanestjerne Hassan El-Fakiri, er som de fleste kjenner til nå vel plassert i Monaco. Hassan er ikke akkurat førstevalget for klubben i den franske ligaen. Kort sagt sliter han med å få plass på tribunen når laget spiller hjemmekamp. Men Hassan trives storartet i Monaco likevel. Forklaringen på dette kan muligens være at han er sentralt plassert i en av verdens "jet-set" metropoler, hvor det er flust med underholdningsmuligheter og damer. Gutten har mye penger, bor godt, og slipper unna med å arbeide et par timer hver dag. Vi skjønner godt at du trives vi, Hassan.

Brann revolusjonerer Internett

Branns Internettplaner er store. Brann har lenge sagt at brann.no skal bli Europas beste fotballweb. Branns satsing de siste månedene viser tydelig at de mener alvor med dette. Design og innhold kan ikke sammenlignes med noe annet du finner på Internett. Heldigvis.

d13m avslører

Gjerningsmannens hemmelige identitet
I september klarte en hittil ukjent mann å lure seg inn på treningen til Brann etter å ha lurt Teitur & co trill rundt den 13. mann kan nå omsider avsløre gjerningsmannens hemmelige identitet. Det var ingen annen enn Bonden fra Eid, Harald Aabrekk, som hadde ikledd seg en av Solfrid Karadas' parykker og Lars Henrik Berges løsbart for å kunne være med på treningen. – Dette var den eneste sjansen jeg hadde til å få være med på en Brann-trening, sier den normalt sindige Nordfjordingen til d13m. – Jeg skjønner godt at Teitur føler seg lurt, men hva skulle jeg gjøre, spør han og slår ut med armene så parykken flager avsted.

den mann

Ny kunnskap

» katego-
risering av
brukere »

tilby
for du

riske kamper og annet info rundt laget
vil også være på plass.

slik at brukeren av produktet
skal kunne bli fornøyd.

Nedlasting av forskjellige ef-
fekter vil være tilgjengelig,
og det vil bli presentert et
spill som gir muligheten til å
vinne reiser. Statistikk, histo-

Brann skal ikke bare lage Europas beste fotballweb, de revolusjonerer også Internett ved å være de første i verden som tillater nedlasting av effekter over Internett. Brannbutikken ser på dette som noe som er viktig å konkurrere med, og Tor Erik Rolland i Brannbutikken har allerede lagt seg i hardtrening for at også BST

og Brannbutikken skal kunne gjøre nedlasting av supporter effekter tilgjengelig over Internett. – Det er ikke lett, men klarer Brann det, skal vi og klare det, sier han offensivt.

Bergensere og Brannfans i alle land: Foren eder!

4 grader, veiene er stengte, snøen laver ned, hus blir evakuert og det er stille før stormen. Det er lite som minner meg om at seriestarten nærmer seg med stormskritt. Om 17 dager 4 timer, 27 minutt blåser dommeren i fløyten og starter Brann sin jakt på seriemesterskapet. 2500 km lengre nord sitter en Brannsupporter med ørene klistret til radioen og med blikk som veksler mellom tekst-TV og internett. De få gangene jeg klarer å ta blikket fra skjermen kan jeg se for meg Svantes taklinger, Helstads finter, Geddis løp og Magnus sine redninger. Jeg kan høre Store Stå sine kamprop og speakeren som ber om at Volvoen med bilskilt nummer SP 267878 må flyttes umiddelbart. Jeg kan til og med lukte det nyslåtte gresset.

Stedet er Hammerfest, verdens nordligste by. Langt borte fra Norges vakreste by. Her er vi en gjeng på 4-5 stk som er glødende opptatt av Brann. Noen kaller det nesten sykkelig- men

dere vet selv hvordan det er. Til tross for at vi er lite på Staddaen banker hjertene våre for Brann.

Vi har pleid å kjøre til Brannkampene i Tromsø, samt at vi alle er innom på et par hjemmekamper i løpet av året.

Jeg tror at det finnes mange som oss rundt omkring i landet. Jeg vet at en del supportere som er bosatt på østlandet har slått seg sammen og laget BST- Øst. Jeg har også hørt rykter om at eksilsupportere på sørlandet også har tenkt samme tanken. Jeg ser for meg at slike initiativ kan bli spredt over hele landet også her nord. Derfor ønsker jeg å samle alle Branns venner i et "BST-Nord". Grunnen til at jeg ønsker at dette skal skje som et samarbeid med BST er at jeg tror at BST er, og vil i sterkere grad i framtiden være drivkraften og samlingspunktet for alle som er opptatt av Brann. Det er en seriøs organisasjon med et godt rykte, tiltross for presseførfølgelse fra Akersgata. Vi vet at til tross for en elendig organisasjon i Brann, en forferdelig økonomistyring og høyst varierende sportslig suksess er det

supporterene som gjør at Brann er en storklubb. RBK kan vinne serien men de vinner aldri på tribunen! Spillere, trenere og ledere går og går, men vi består.

Jeg vil derfor oppfordre alle med hjertet på rett plass men som fysisk befinner seg i min landsdel, om å ta kontakt med meg slik at BST Nord kan bli en realitet.

Arve Solvi Paulsen

BST Nord:

Kirkegata 22
9600 Hammerfest
arvepaul@online.no

BST Syd:

Kristiansand: Ronny Turøy
tlf: :91713195.
e-postl: ronny-tu@online.no
Stavanger: Sveiung Gulestøl
tlf: 51744124
e-postl: sveiung72@hotmail.com

BST Øst:

Web: <http://www.bst.no/lokal/>

Medlem i BST?

Brann Supporter Team er medlemsorganisasjonen for alle som er glad i Brann. Om du sitter eller står på Stadion, spiller ingen rolle. Elsker du Brann bør du være medlem i BST.

Brann Supporter Team er opptatt av å tale supporterens sak overfor ledelsen i Brann, Norges Fotballforbund, agenter, spillere, massemediene, og alle andre som forholder seg til klubben vår. Ved å bli medlem hjelper du supportere til å få innflytelse i norsk fotball igjen. Vi mener det er på tide. I tillegg får du selvsagt den 12. mann tilsendt fire ganger i året, og en masse andre medlemsfordeler. Blant annet får BSTs medlemmer en betydelig rabatt på Store Stå.

Medlemskapet koster kun kr. 120,-pr år.

JA, selvfølgelig vil jeg bli medlem i Brann Supporter Team!

Navn:

Adresse:

Postnummer og sted: Telefon: Født:

Epost:

Kupongen returneres til: Brann Supporter Team, Postboks 870 – Sentrum, 5807 Bergen

BST Info

Tifoen mot Molde.....

Vi er igjen helt avhengige av at medlemmene gjør en innsats. Vi har plukket årets beste tifo og kjører den om igjen, men denne gangen i tre ganger så stor skala. Vi kommer til å samles på stadion 2-3 kvelder uken før kampen for å gjøre klar godsakene. Håper mange stiller opp! Følg med på www.bst.no i uken før for info om tidspunkt.

Bergen sine gutter

Brann sitt guttelag spiller i disse dager sluttspill om Kretsmesterskapet etter å ha vunnet sin avdeling. En sterk prestasjon etter at laget har avgitt svært mange av sine profiler til juniorlaget. Når dette leses er den avgjørende kampen mot Fana spilt, og vi håper og tror at guttene gjorde jobben

Partoutkort 2001

Brann har lovet å ikke heve prisene på partoutkort for neste sesong. Vi arbeider nå med Brann for å ha klart opplegget for partoutkort på Store Stå neste sesong. BSTs utgangspunkt er at prisen ikke skal gå opp, og at partoutkortinnehavere skal være garantert billett til cupfinale og storkamper i Europacupen. Vi ønsker også at de som kjøper partoutkort tidlig skal ha gratis inngang på treningskampene i den nye storhallen i vinter. Vi håper å ha klart partoutkortopplegget også for Store Stå til serieavslutningen. Kortene kan i så fall kjøpes i Brannbutikken. Årets julegave?

Trøbbel med medlemskort

Vi har hatt litt trøbbel de siste månedene med utsendelse av medlemskort, og kommunikasjon om dette. Tingene er nå i orden, og vi beklager overfor de som ble skadelidende.

Årets supporter

Vi minner om at årets supporter kåres på siste hjemmekamp, og gratulerer på forhånd den utvalgte med tittelen. Det er BSTs styre som står for utvelgelsen, og kriterier er blant annet engasjement i forbindelse med kamper og i hvor stor grad vedkommende har vært med og støttet laget. Tidligere vinnere er Rune Landquist, Geir Pedersen, Christine Henriksen, Erlend Fikse og Alexander Osdal.

Årets spiller og årets unge spiller

BST kårer også årets spiller og årets unge spiller i forbindelse med siste hjemmekamp. Stor heder er knyttet til disse utmerkelsene, og vi gratulerer på forhånd de utvalgte.

Avslutningsfest

Vi avslutter årets sesong som vi har gjort de siste årene, med en stor fest. Årets avslutningsfest blir forhåpentligvis en sølvfest vi må tilbake til 1997 for å oppleve maken til. Stedet er Maxime, og dagen er søndag 22. oktober. Dørene åpnes kl. 22:00. den 12. mann spiller, og spillerne kommer for å delta i feiringen.

Internett

Internett blir stadig viktigere som informasjonskanal. Svært mye av den dagsaktuelle informasjonen fra BST får du først og fremst på våre internettsider www.bst.no og på mailinglisten du kan melde deg på der.

Ny www.brann.no

Mandag 16. oktober lanseres den nye www.brann.no på Internett, og vi er svært spent på hva Brann kan komme med. Vi håper Brann overrasker oss positivt, og gratulerer på forhånd.

den12mann.com

Vi benytter også anledningen til å

gratulere ungdommene bak www.den12mann.com som har lånt navn av oss til en uavhengig Brannside med sterkt fokus på Brann-nyheter og oppdateringer. Vi håper og tror konkurransen mellom brann.no og den12mann.com vil gi oss et bra nyhetstilbud på nettet.

Årsmøte i februar

Som vanlig skal BST avvikle årsmøtet i slutten av februar. Vi ønsker selvsagt alle medlemmene velkommen til årsmøtet. Det ligger an til at vi også i år vil trenge nye styremedlemmer. Hvis du tror du kan gjøre en jobb i BST-styret eller kjenner noen som kan og vil, er vi glad om du tar kontakt med oss. Kontaktinformasjon finner du på side 2.

Lokalavdelinger

BST-medlemmer i andre deler av landet har etterhvert begynt å organisere seg ordentlig. I Oslo-området har BST Øst holdt på lenge. Etterhvert har også våre venner i sør og nord begynt å organisere turer til hjemme- og bortekamper og arbeider med å finne møtestedet. Se forrige side og side to for informasjon om hvem som kan kontaktes de forskjellige stedene.

Hilsen fra Hassan

BST fikk forleden en hyggelig mail fra Hassan El-Fakiri:

Har nå endelig kommet meg til rette her i Monaco. Trives veldig bra, selv om det ikke har blitt så mye spilletid. Prøver å være tålmodig selv om det ikke alltid er like lett. Men jeg vet at jeg får sjansen, og da gjelder det å være klar.

Vil takke for den fantastiske støtten jeg fikk av dere. Dere var med på å heve laget og meg flere hakk. Gleda meg til hver kamp pga. dere. Skulle gjerne hatt dere i Monaco ogsaa, men det er dere vel altfor lojale til.....!? Der har vi fotballspillere en del å lære. Ikke sant?

Vet aldri hva som skjer i framtida, men kommer jeg hjem igjen så er det Brann og Bergen.

Takk for alt sammen og fortsett å støtt Brann uansett!!

Brannbutikken

Brannbutikken har åpent hele vinteren hver eneste dag unntatt søndag. Butikken åpner klokken 11, og stenger klokken 17 bortsett fra lørdag (15) og torsdag (18). Du er hjertelig velkommen til å kjøpe billetter, turer, effekter eller å slå av en prat.

Avslutningsfest

Årets avslutningsfest skjer etter
Molde-kampen søndag 22. oktober.

Maxime

søndag 22. oktober

kl. 22:00

**den12.
mann**

spiller! Spillerne

kommer! Vi feirer

seriesølv! (kanskje)